

O GÜN GOLGOTA'DA

Teşekkür ederim, Kardeş Neville. [Kardeş Neville, “Tanrı seni kutsasın, kardeşim” diyor.—Ed.] Tanrı seni kutsasın, Kardeş Neville. Çok teşekkür ederim.

² Günaydın, dostlar. Bu sabah yine bu çadırda bulunmak, Sözü vaaz etmek ve hastalar için dua etmek vasıtasıyla Rab’be hizmet etmek benim için bir ayrıcalık. Ve bu gün için çok minnettarım.

³ Ve içeri girer girmez hayret ettim. Bir kardeş yanıma gelip, “İyileştirilen o layık olmayan cüzamlı gibi olmak istemiyorum” dedi. Bu, Kardeş Wright’tı. Onun için dua ettim ve Rab onu tamamen iyileştirdi. Ve ağlayarak yanıma gelip elimi sıktı ve Rab’be iyileştirildiği için—için şükretmek istediğini söyledi. Geri dönüp şükranlarını sunmak istiyordu. Hepsı geçti. O—o şimdi tamamen iyi. Bu tanıklıklara minnettarız.

⁴ Ve Charlie, sen ve Kardeş Jeffries, isterseniz buraya gelip bu sandalyelere oturun. Sizleri memnuniyetle ağırlıyoruz, böylece ayakta durmak zorunda kalmazsınız. Oradaki diğer kardeş ve Kardeş Wood, buraya gelin. Siz...Burada bankta birkaç yer var, bu yüzden ayakta durmanıza gerek kalmayacak. Sanırım burada birkaç yer var ve evet, gelip bu yerlere oturmanızdan büyük bir memnuniyet duyarız.

⁵ ...memnuniyet duyuyoruz. Sanırım bir keresinde şöyle denmişti: “Bana...dedikleri zaman sevindim.” Tanrı sizi kutsasın, kardeş. [Bir kardeş, “Her zaman vaizin yanında olmayı severim.” diyor.—Ed.] Teşekkür ederim. Teşekkür, teşekkür ederim. “Bana RABBİN evine gidelim, dedikleri zaman sevindim.” Rab’bin evine gitmek, Hristiyanların ayrıcalığı ve sevincidir.

⁶ Etrafa bakınca, bu sabah burada pek çok dostumu gördüğüm için çok büyük bir sevinç duyuyorum. Ohio’dan gelen Kardeş Dauch ve eşini burada görmekten memnunum. Orada, Ohio’dan gelen Kardeş Armstrong ve eşini görüyorum. Tanrı hepinizi de kutsasın. Ve, ah, etrafa bakınca o kadar çok kişi var ki, hepsinin adını saymak biraz zor olur. Kardeş Hoover, bu sabah sizi Kentucky’den burada görmekten mutluluk duyuyoruz. Ve Charlie ile Nellie, Kardeş Jeffries ve ailesi ve şehir dışından gelen pek çok kişi var.

⁷ Bu sabah Rab’bin huzurunda harika bir zaman geçirmeyi umuyoruz, Tanrı’nın ruhlarımızı kutsayacak ve ihtiyacımız olan şeyleri bize verecek şekilde karşımıza çıkmasını bekliyoruz.

⁸ Etrafa baktığımda, buradaki tüm dostlarımı tek tek saymaya kalksam, sabahın büyük bir kısmını farklı isimleri sayarak geçiririm. Kiliseye geri dönmek, içerideki tüm insanları görmek ve onlarla bir araya gelmek beni iyi hissettiriyor.

⁹ Göğe vardığımızda ve Orada, Tanrı'nın Tahtı'nın ve hepimizin değer verdiği kutsamaların etrafında, ebedi, Sonsuz paydaşlık için bir araya geldiğimizde nasıl olacak? Biz orada, asla yorulmadan O'na tapmak ve hizmet etmek için, üzerimizde O'nun Ruhu ile O'nun benzerliğine ve O'nun suretine göre şekillendirileceğiz.

¹⁰ Bir düşünün, aklınıza gelen, yapmaktan hoşlandığınız hiçbir şey yoktur ki, ara sıra yaparken yorulmayasınız. Charlie, sanırım sen ve ben, bu konuda en çok sevdiğimiz şey sincap avlamaktır, ama, bilirsin, bunu yapmaktan yoruluyorsun.

¹¹ Ve ben—ben yürüyüş yapmayı severim, dağlara çıkıp öylece yürüyüş yapmayı severim. Ama yoruluyorum, bazen başka bir şey yapmak istiyorsun.

¹² Ve araba sürmeyi severim. Bazen sadece bir tür yorgunluk ve bitkinlik hissi geliyor, ve sinirlerim gerginleşiyor. Arabama atlarım ve yola çıkarım, direksiyona tutunurum, yolda giderken, “Onlardan biri olduğumu söyleyebildiğim için çok mutluyum” gibi bir ilahi söylerim. Sadece direksiyona tutunurum, şarkı söylerim, ayağımı yere vururum ve bağırırım. Ve, şey, bir süre sonra bunu yapmaktan yorulurum, sonra eve dönüp başka bir şey yapmaya başlarım.

¹³ Ama o yeni Egemenlikte Tanrı'ya tapınmaya başladığımızda, yorgun hissettiğimiz bir an olmayacak, sadece—sadece her zaman bir kutsama olacak, durmaksızın. Ama tabii ki o zaman değişmiş olacağız. Şu anki gibi olmayacağız. Farklı olacağız, şu anda olduğumuzdan farklı yaratıklar olacağız. Bu yüzden mutluyuz.

¹⁴ Sadece düşünüyordum. Bunu daha önce alıntılanmış mıydım, bilmiyorum. Kardeş Charlie, bir süre önce, onunla Kentucky'deydim ve dedi ki, “Kardeş Branham, sence, Milenyum'da, sen ve ben sincap avlayacak mıyız?”

Dedim ki, “Sanmıyorum, Charlie.”

¹⁵ Dedi ki, “Şey, biz onu çok seviyorduk,” dedi, “sen—sence Milenyum'a girdiğimizde avlayacak mıyız?”

Ben de, “Hayır, Milenyum'da hiçbir şey öldürülmeyecek” dedim.

O da, “Ama biz bunu çok seviyorduk” dedi.

¹⁶ Ben de, “Charlie, ya sana bir zamanlar bir domuz olduğunu ve daha yüksek bir varlığa, bir insana yükseldiğini ikna edebilseydim?”

Hiç geri dönüp bir domuzun zevklerini yaşamak ister miydin?" dedim.

"Hayır" dedi.

17 Dedim ki, "Görüyorsun, şu anda domuzdan çok daha üstünsün, artık bir insansın, bir daha asla domuz olmak istemezsin." Dedim ki, "Şimdi bunu on binle çarp, işte buradan o hale dönüşünce olacağın şey de o olacak. Bir daha asla insan olmak istemeyeceksin."

18 Doğru. Farklı bir şey olacak. Sadece bunu düşünmek bile beni çok mutlu ediyor, bir gün daha yükseğe tırmanacağımızı bilmek beni mutlu ediyor.

19 Peki, şimdi, eğer Rab isterse, önümüzdeki Pazar, ki bu yaklaşık... O zaman ayrılacağım, iyi bir arkadaşımla Wyoming'e gideceğim; ya da iyi bir arkadaşım olan Kardeş Miner Arganbright, Kardeş Clayt Sonmore ile birlikte, Hristiyan İş Adamları'yla Idaho'ya gideceğim.

20 Önümüzdeki hafta, ondan sonraki hafta, yani 7'sinde, Teksas, Dallas'ta, Şifa'nın Sesi Kongresi'nde olacağım. olacağım—olacağım. Ve konuşmam 7'sinde. Ve sonra Kardeş Arganbright ve Hristiyan İş Adamları ile birlikte Idaho'ya gitmek için geri döneceğim. Ve belki de ayrılmadan önce Minneapolis'te bir gece kalırız. Ve sonra bir Hristiyan İş Adamları kahvaltısı var.

21 Tanrı izin verirse, önümüzdeki Pazar sabahı yine bu çadırda olmak istiyorum, tabii bu mümkünse ve Tanrı'nın iradesi buysa. Ve Tanrı izin verirse, *Rüzgârdaki Kasırga* başlıklı konu hakkında konuşmak istiyorum. Bütün hafta boyunca bu konu yüreğimdedi.

22 Ve geçen sabah, çok erken, sabah saat dört civarında uyandım ve aklıma şu düşünce geldi, "O gün Gulgota'da." Ve bu sabah bu konu hakkında konuşmak istiyorum, *O Gün Gulgota'da*.

23 Şimdi bu okuma için, Kutsal Kitabımızı, Kutsal Yazıların, Aziz Matta İncili'nin 27. bölümüne açalım. Ve arka planımızı anlamak için 27. ayetten başlayıp bu Kutsal Yazı'nın bir bölümünü okuyacağız, sonra hemen başlayacağız. Ve vaaz toplantısından sonra da hastalar için dua edeceğiz.

24 Ve, ah, buraya son gelişimden beri, yeni hizmet türümü yeniden getiriyor ve onun kalıbını oluşturuyorum. O toplantıdan, uzun zamandır hiçbir toplantıda almadığım kadar çok sayıda geri tanıklık aldım.

25 Ne kadar olağanüstü şeyler gösterilirse gösterilsin, kişiyle iletişime geçmeniz gerektiği konusunda bir şey var. Ama bakın, şifa kişinin imanına bağlıdır. Şimdi, eğer kişinin imanı varsa...

26 Ve onlar, Kutsal Ruh'un dinleyicilerin üzerine indiğini ve şöyle dediğini görürler, "*Belirli-belirli* şeyler oldu. Ve senin adın, *şu-bu*. Ve *şu* yerden geliyorsun. Ve *belirli* bir şey yaptın. Ve *böyle* olacak." Ve hepsinin tam da öyle olduğunu görürler!

27 Yine de, orada oturan kişi başını kaldırıp şöyle demelidir: "Bu Tanrı olmalı. İyileşmemi kabul ediyorum."

28 Ancak bunun yerine kişi şöyle diyor: "Ellerini üzerime koy ve benim için dua et ki iyileşeyim." Ama bize Amerika'da böyle öğretiliyor ve biz de buna iman ediyoruz. Ve bu kesinlikle Kutsal Yazılara uygundur.

29 Ama şimdi Afrika'da ve farklı yerlerde, böyle bir şeyin gerçekleşmesine izin verdiğimizde, tüm dinleyiciler aynı anda ellerini uzatır ve iyileşmelerini kabul ederler, çünkü onlara bir şey öğretilmemiştir. Anlıyor musunuz? Onlara iyileştirme bile öğretilmemiştir. Ve sonra bunu gördüklerinde, yaşayan bir Tanrı olduğunu anlarlar. "Ve eğer O yaşıyorsa, O—O en üstündür ve O—O iyileştirir." İşte bu kadar, çünkü O'nun bir şifacı olduğu ve insanları iyileştirdiği esasları, temelleri zaten atılmıştır. Sonra O'nun Huzurunun Kilisesi aracılığıyla işlediğini gördüklerinde, o zaman derler ki, "Bu her şeyi halleder. İhtiyacımız olan tek şey budur."

30 Ama bize "hastaların üzerine el koymak" ve bunun gibi şeyler öğretildi. Amerika'da bu kadar iyi işe yaramamasının sebebi budur.

31 Şimdi, hatırlayın, önümüzdeki Pazar sabahı, Tanrı'nın izniyle, Kardeş Neville bunu duyuracak elbette. Ve...bu...*Rüzgârda Bir Kasırga*.

32 Şimdi, Kutsal Kitaplarınızı Matta 27'ye çevirmeniz için size biraz zaman veriyordum. Aziz Matta İncili'nin 27. ayetinden okumaya başlayalım. Şimdi okumaya dikkatle kulak verelim.

Ve valinin askerleri İsa'yı vali konağına götürüp bütün taburu başına topladılar.

O'nu soyup üzerine kırmızı bir kaftan geçirdiler.

Dikenlerden bir taç örüp başına koydular...eline de bir kamış tutturdular. Önünde diz çöküp, "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyerek O'nunla alay ettiler.

Üzerine tükürdüler, kamışı alıp başına vurdular.

...O'nunla böyle alay ettikten sonra kaftanı üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarpmaya girmeye götürdüler.

Dışarı çıktıklarında Simun adında Kireneli bir adama rastladılar. İsa'nın çarmıhını ona zorla taşıttılar.

Golgota, yani Kafatası denilen yere çıktıklarında, gittiklerinde

içmesi için İsa'ya ödle karışık şarap verdiler...İsa bunu tadınca içmek istemedi.

Askerler O'nu çarmıha geldikten sonra kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar. ta ki peygamberin: «Elbisemi aralarında taksim edip, kaftanım üzerine kura attılar,» diye, buyurduğu kelimam olsun.

...sonra oturup yanında nöbet tuttular.

Başının...üzerine, BU, YAHUDİLER'İN KRALI İSA'DIR diye yazan bir suç yaftası astılar.

İsa'yla birlikte, biri sağında diğeri solunda olmak üzere iki haydut da çarmıha gerildi.

Oradan geçenler başlarını sallayıp İsa'ya sövüyor,

“Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Haydi, kurtar kendini! Tanrı'nın Oğlu'ysan çarmıhtan in!” diyorlardı.

Başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler de aynı şekilde O'nunla alay ederek,

“Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor” diyorlardı. “İsrail'in Kralı imiş! Şimdi çarmıhtan aşağı insin de O'na iman edelim.

Tanrı'ya güveniyordu; Tanrı O'nu seviyorsa, kurtarsın bakalım! Çünkü, ‘Ben Tanrı'nın Oğlu’yum’ demişti.”

İsa'yla birlikte çarmıha gerilen haydutlar da O'na aynı şekilde hakaret ettiler.

Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü.

Saat üçe doğru İsa yüksek sesle, “Eli, Eli, lema şevaktani?” yani, “Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?” diye bağırdı.

Orada duranlardan bazıları bunu işitince, “Bu adam İlyas'ı çağırıyor” dediler.

...biri hemen koşup bir sünger getirdi, sirkeye batırıp bir kamışın ucuna takarak İsa'ya içirdi.

Öbürleri ise, “Dur bakalım, İlyas gelip O'nu kurtaracak mı?” dediler.

İsa, yüksek sesle bir kez daha bağırdı ve ruhunu teslim etti.

O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü. Yer sarsıldı, kayalar yarıldı.

...mezarlar açıldı, ölmüş olan birçok kutsal kişinin cesetleri dirildi.

Bunlar mezarlarından çıkıp İsa'nın dirilişinden sonra kutsal kente girdiler ve birçok kimseye göründüler.

İsa'yı bekleyen yüzbaşı ve beraberindeki askerler, depremi ve öbür olayları görünce dehşete kapıldılar, "Bu gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydü!" dediler.

33 Dua etmek için bir an başlarımızı eğelim.

34 Rab, Senin Tanrı olduğunu biliyoruz. Ve bu...Bu mukaddes ve kutsal Sözü okuduktan sonra bile, doğanın değişmediğini görebiliyoruz. Sen her zaman Tanrı'sın. Ve sanki İsa'nın hiçbir yardımı olmayacakmış gibi görünüyordu, kötü eller tarafından yakalandı, parçalara ayrıldı, üzerine tükürüldü, alay edildi ve çarmıha gerildi, kan kaybediyordu, ölüyordu. Ve hiçbir yardım yokmuş gibi görünüyordu, hiçbir yerde, ta ki O bile, "Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?" diye bağırana kadar.

35 Ama, Sen, başka hiçbir şeyin hareket edemediği anda harekete geçersin. Biliyoruz ki, Rab, geçemeyeceğimiz ırmaklar varsa, aşamayacağımız dağlar varsa, Tanrı başkalarının yapamadığı şeyleri yapmakta uzmandır.

36 Sen bu işin uzmanısın, çünkü o gün Golgota'da olanların nedenini biliyordun. Sen, Tanrı olarak, sınırsız Olan olarak, bu saatin gelmesi gerektiğini biliyordun. Ama bu gerçekleştiğinde, Tanrı olduğunu gösterdin. Kimin patron olduğunu gösterdin. Yeryüzünü salladın ve toprağın altında uyuyan kutsal olanlar çıktı. Gecenin karanlığı gibi, geceleyin güneşi kararttın ve Tanrı olduğunu gösterdin. Ama çok uzun süre sessiz kaldın gibi görünüyordu.

37 Bundan şu sonucu çıkaralım ki, Tanrı'nın elinden tutularak Ruh'ta yürüdüğümüz sürece, ne kadar yanlışı görünürse görünsün, Golgota'ya doğru gidiyor olsak bile; Tanrı doğru saatte, doğru zamanda konuşacaktır.

38 Şimdi, Baba Tanrı, günahlarımız ve suçlarımız için af diliyoruz. Ruh'unun bizi yönlendirmesini diliyoruz. Güvercin'in Kuzu'yu yönlendirdiği gibi bizi de yönlendir. Tanrı'nın her şeyi iyiye çevirdiğini bilerek, başımıza ne gelirse gelsin itaatkâr olalım ve her şeyin yoluna gireceğini bilelim.

39 Bugün bu toplantıda bizimle ol. Kurtarılmaya hazır olan ve kurtuluş arayanları kurtarmanı diliyoruz. Sonsuz Yaşam'ı arayanları

Sonsuz Yaşam'la doldur. Şifa bulmak için gelen hasta ve dertli olanları iyileştirmen için sana dua ediyoruz. Ve bunun için Seni öveceğiz. Bunu, Oğlun, Kurtarıcımız İsa Mesih'in Adıyla diliyoruz. Amin.

40 Şimdi, bu sabahki vaazımda, konuşmak için seçtiğim metne dikkatinizi çekmek istiyoruz: *O Gün Golgota'da*.

41 Bu konu biraz zamansız gibi görünüyor; aslında Kutsal Cuma günü ele alınması gereken bir konu. Golgota her gün anılmalıdır. Ve bu konuda o kadar çok şey duyduk, o kadar çok şey okuduk ki. Vaizler, zamanın başlangıcından beri bu konuda vaazlar verdiler. Şarkıcılar, çağlar boyunca bu konuyu ilahilerinde söylediler. Peygamberler, olay gerçekleşmeden dört bin yıl önce bunu önceden bildirdiler. Ve günümüzün peygamberleri de olayın gerçekleştiği zamana işaret ediyorlar. Bu çok önemli bir gün! Tanrı'nın yeryüzünde şafağını söktürdüğü tüm günler arasında en önemli günlerden biri.

42 Ve eğer Golgota insanlık için bu kadar önemliyse, bence geri dönüp onu incelememiz, bizim için ne anlama geldiğini görmemiz iyi olur. Çünkü eminim ki, yaşadığımız bu geç saatte, Tanrı hakkında bilebileceğimiz her önemli şeyi arıyoruz. Ve bizim için ne olduğunu, ve Tanrı'nın bizim için ne yaptığını, ve bizim için ne yapacağına dair vaatlerini görmek için, öğrenebileceğimiz her şeyi öğrenmek üzere buradayız. Ve bunun için kiliseye geliyoruz. Vaiz bu yüzden vaaz veriyor, bu yüzden Kutsal Yazıları inceliyor ve üzerinde derinlemesine düşünüyor, ilham arıyor, çünkü o Tanrı halkına hizmet eden bir hizmetkârdır Ve o...Tanrı'nın halkına söyleyeceği, onlara yardımcı olacak bir şey bulmaya çalışıyor. Belki bu, onların günahlarını mahkûm etmek olabilir, ancak bu, onların ayağa kalkmalarına yardımcı olur, böylece günahlarından vazgeçip Rab'be hizmet etmek için yeniden ayağa kalkabilirler. Ve vaizler bu şeyleri aramalıdır.

43 Ve bu gün, böylesine önemli, en büyük günlerden biri olduğu için, o günün bizim için ifade ettiği üç farklı şeye bir göz atalım. Yüzlerce örnek verebiliriz. Ancak bu sabah, önümüzdeki birkaç dakika boyunca Golgota'nın bizim için ifade ettiği üç farklı, hayati öneme sahip konuyu ele almaya karar verdim. Ve dua ediyorum ki, bu, burada bulunan her günahkârı mahkûm eder; her kutsal kişiye diz çöktürür; her hasta kişinin imanını Tanrı'ya yükseltir ve iyileşmiş olarak oradan ayrılmasını sağlar; her günahkârı kurtarır; her döneği geri getirir ve kendinden utanmasını sağlar; ve her kutsal kişiyi sevindirir, yeni bir tutunma ve yeni bir umut verir.

44 Golgota'nın bizim ve dünya için ifade ettiği en büyük ve önemli şey, günah meselesini bir kez ve temelli olarak çözmüş olmasıdır. İnsan günah nedeniyle suçlu bulundu. Ve günah, hiçbir insanın ödeyemeyeceği bir cezaydı. Ceza o kadar büyüktü ki, onu ödeyebilecek kimse yoktu. Tanrı'nın bu şekilde takdir ettiğine yürekten inanıyorum, ki ceza o kadar büyük olsun ki hiç kimse ödeyemesin, böylece O bunu bizzat Kendisi yapabilsin. Şimdi, günahın cezası ölümdü. Ve hepimiz günah içinde doğduk, suç içinde şekillendik, dünyaya yalanlar söyleyerek geldik. Bu nedenle hiçbirimiz layık değildik, ya da yeryüzünde layık kimseyi bulamadılar.

45 Ve günah yeryüzünde başlamadı. Günah Gökte başladı. Luci...yani...Lucifer, şeytan, yeryüzüne gelmeden önce itaatsizliği nedeniyle lanetlenmiş bir varlıktı. Günah, Tanrı'nın melekleri ve her şeyi, tıpkı insanlar gibi aynı esasa dayandırdığı Gökte başladı: bilgi, bilgi ağacı, Yaşam ağacı ve bilgi ağacı, insanın seçim yapabileceği yer. Ve Lucifer'e seçimini yapmak için üstünlükler verildiğinde, Tanrı'nın sahip olduğundan daha iyi bir şey istedi. Sorun da bu şekilde başladı.

46 Ve günah için bir şart vardı. Şart, ölümdü. Ölüm, cezaydı. Ve bu konuyu çok detaylı bir şekilde ele alabiliriz, çünkü tek bir ölüm olduğuna inanmıyorum. Tek bir Yaşam vardır. Ve ben, Sonsuz Yaşam'a sahip bir insanın asla ölemeyeceğine inanıyorum. Ve günah işleyen o ruhun tamamen yok olacağına inanıyorum, çünkü Kutsal Kitap şöyle der: "Ölecek olan, günah işleyen candır." İnsan değil; "günah işleyen *can*." Öyleyse Şeytan, tamamen yok edilmek üzere kesinlikle ölecektir. Şeytan'ın kurtulacağını söyleyen evrenselcilere ne kadar da katılmıyorum! O günah işledi ve günahın kaynağıdır. Ve canı günah işledi; o bir ruhtu. O ruh tamamen yok edilecek, ondan geriye hiçbir şey kalmayacak.

47 Ve günah, başlangıçta, göklerden düşen bir karanlık örtü gibi yeryüzünü vurduğunda, yeryüzünü tam anlamıyla felç etti. Yeryüzündeki her yarattığı ve Tanrı'nın tüm yaratılışını esarete attı. İnsan, ölümün, hastalığın, sıkıntının, acıların esaretindeydi. Tüm doğa onunla birlikte düştü. Günah, yeryüzünü gerçekten felç eden bir anesteziydi. Ve sonra biz buraya, umutsuz bir şekilde yerleştirildik, çünkü yeryüzündeki her yaratık ona tabiydi. Ve yeryüzünde doğan herkes buna tabiydi.

48 Öyleyse, günahın olmadığı bir Yer'den gelmesi gerekiyordu. Yeryüzünden gelemezdi. Birimiz diğerini kurtaramazdı. Başka Birinden gelmesi gerekiyordu.

49 Bu nedenle, insan Tanrı'dan ayrıldığını fark ettiğinde, bir gezgin haline geldi. Ağladılar. Feryat ettiler. Çabaladılar. Tanrı'nın mimarı ve kurucusu olduğu bir Kent arayışında, dağlarda ve sahralarda gezindiler. Çünkü, eğer bir gün Tanrı'nın Huzuruna geri dönebilirse, bunu O'nunla konuşabileceğini biliyordu. Ama geri dönüş yolu yoktu. Kayboldu. Hangi yöne döneceğini bilmiyordu, bu yüzden sadece yola çıktı, gezindi, o Yere geri dönüş yolunu bulabileceği bir yer aramaya çalıştı. İçindeki bir şey ona, kusursuz bir—bir Yerden geldiğini söylüyordu. Bu sabah, bu görünür dinleyici kitlesinde ya da dünyayı dolaşacak olan manyetik kasetin dinleyicileri arasında, burada ya da başka bir yerde, o kusursuzluğu aramayan tek bir kişi bile yoktur.

50 Faturalarınızı ödediğinizde, “Bu iş halloldu” dersiniz. Faturalarınızı ödediğinizde, ailenizde hasta biri çıkar. Hastalık düzeldiğinde, ödeyecek daha fazla faturanız olur. Bir bakmışsınız, saçlarınız ağarmış, sonra tekrar genç olmak istiyorsunuz. Ve her zaman, sürekli bir şeyler oluyor, ve bunun sebebi o günah dalgası. Ama kalbinizde, bunu aradığınız için, bu, bir yerlerde bir Kusursuzluk olduğunu gösteriyor. Bir yerlerde, bir şey var.

51 İşte bu yüzden günümüzde günahkârlar hâlâ çoğu zaman ortalıkta dolaşıp duruyor. Güzel, genç bir kız popüler olmak için saçlarını keser; güzel görünmek için yüzünü boyar; vücudunun hatlarını sergilemek için kıyafetler giyer. Bunun sebebi, kendisine ait olduğunu hissettirecek bir şey ararken, bir yerlerde bulabileceği tek şeyin bu olmasıdır, erkekleri ona ıslık çalmaya, işaret etmeye, onunla flört etmeye teşvik edebildiği zaman. Genç bir erkek de kadına aynı şeyi yapar, kendini ona çekici göstermeye çalışır. Komşular bir ev inşa eder ve onu belirli bir şekilde düzenler, çünkü bu, komşusunun evinden biraz daha iyi görünecektir. Her zaman bir şey arıyoruz ve bir şey hep biraz daha iyi görünüyor. Genç kız, kendisinden daha popüler başka bir genç kız bulacaktır. Komşu, kendininkinden daha iyi görünen bir ev bulacaktır. Kadın, kendisinden daha iyi görünen, belirli bir şekilde giyinmiş başka bir kadın bulacaktır.

52 İçimizde olan bir şey, bir şeyi arıyor ve bu da kaybolduğumuzu gösteriyor. Bizi o doyuma ulaştıracak, içimizdeki o açlığı dolduracak şeyi bulmak istiyoruz, ama bulamıyoruz gibi görünüyor. İnsanlar çağlar boyunca bunu denediler. Bunun için ağladılar. Haykırdılar. Yapmayı bildikleri her şeyi yaptılar, ama yine de bulamadılar, dünyada gezinip durdular.

53 Sonunda, bir gün, o gün Gulgota'ydı, Yücelik'ten Biri indi. Tanrı'nın Oğlu, İsa Mesih Adındaki Biri, Yücelik'ten geldi ve Gulgota oluştu. O gün bedel ödendi ve günah meselesi sonsuza dek çözüldü.

Ve bu, bizim açlık ve susuzluk duyduğumuz şeye giden yolu açtı. Doyum veren bir yer getirdi. Golgota'yı ziyaret eden ve onu olduğu gibi gören hiçbir insan, bir daha eskisi gibi olamaz. O yere ulaştığında, arzuladığı veya özlediği her şey karşılanır.

54 O kadar önemli bir gündü ve o kadar önemli bir şeydi ki, dünyayı sarsmıştı. Dünyayı, daha önce hiç sarsılmadığı gibi sarsmıştı. İsa Golgota'da öldüğünde ve günah meselesini ödediğinde, bu günahkâr dünya karanlığa gömüldü. Güneş gün ortasında battı, sinirsel bir çöküntü yaşandı. Kayalar sallandı, dağlar yarıldı ve cesetler mezarlarından fırladı.

55 Ne oldu peki? Tanrı, Golgota'da hedefi tam isabet ettirdi. Şeytan denen o canavarı sonsuza dek yaraladı. O günden beri o daha da acımasız hale geldi, çünkü bu olay insanlığa ışık getirdi. Ve herkes bilir ki, sırtı kırılmış, sürünerek dolaşan bir hayvan en acımasız halindedir. Şeytan, Golgota'da nakavt edildi. Yeryüzü de bunun böyle olduğunu kanıtladı.

56 Şimdiye kadar ödenen en büyük bedel ve bunu ödeyebilecek tek Kişi, Golgota'ya gelip bunu yaptı. Büyük bedel orada ödendi. Bu da o konulardan biri. Tanrı bunu istemişti. Hiçbir insan buna layık değildi. Hiçbir insan bunu yapamadı. Hiçbir insan bunu yapamazdı. Ve Tanrı bizzat geldi, insan oldu, insanî dilekler altında bir insan hayatı yaşadı ve Golgota'da çarmıha gerildi. Ve orada, Şeytan Onun bunu yapmayacağını, bunu yaşamayacağını düşündüğü sırada, O Getsemani'den ve bir insanın karşılaştığı her türlü ayartmadan geçti. Tıpkı tüm insanlar gibi bunları yaşadı, ama bedeli ödedi.

57 Ve yeryüzünü karartan şey de buydu. Bir ameliyat için verilen anestezi gibiydi. Bir doktor bir adama anestezi verdiğinde, bunu yapmadan önce onu bayıltır. Ve Tanrı Kilise için o ameliyatı yaptığında, dünya bir anestezi aldı, doğa bir sarsıntı geçirdi. Hiç şaşırtıcı değil! Tanrı, insan bedeninde ölüyordu. Bu, dünyanın beklediği saatti, ama çoğu bunu bilmiyordu.

58 Bugün olduğu gibi, çoğu bu şeyleri bekledi, ama yine de bunları tanımıyorlar. Çıkış yolunu fark etmiyorlar. Hâlâ dünyevi eğlencelerin ve nimetlerin peşindeler, bir çıkış yolu bulmaya çalışıyorlar.

59 O güne işaret eden birçok işaret, birçok büyük ön haber vardı. Kuzu, boğa, kumru ve tüm bu şeyler tarafından önceden haber verilmişti, ama yine de onu kıramadı. Şeytan'ın dünyayı elinde tuttuğu o ölüm tutuşunu kıramadı.

60 Bir zamanlar yeryüzünde yukarı aşağı yürüdüğü kayalar, yanan kükürtler! Lucifer seherin oğluydu ve yeryüzü yanan bir volkan iken

üzerinde yürüyordu. İsa Gölge'da öldüğünde, soğumuş olan o aynı kayalar yeryüzünden fıskırdı.

⁶¹ Bedeli ödendi ve Şeytan'ın esareti kırıldı. Tanrı, insanın eline, aradığı şeye geri dönmeyi yolunu yeniden verdi. Artık ağlamasına gerek kalmadı. O, Gölge'da Şeytan'ın omurgasını vurduğunda kıldı, günahın ve hastalığın omurgasını kıldı! Ve bu, yeryüzündeki her ölümlü varlığı, günahları bağışlanmış olarak Tanrı'nın Huzuruna geri getiriyor. Haleluya! Günahlarımız bağışlandı. Şeytan artık bizi Tanrı'dan ayıramaz.

⁶² Bir anayol yapıldı, orada bir telefon hattı var, Yüceliğe giden bir hat var, her insanı o hattın menziline getiriyor. Bir insan günahlarla dolu olsa bile, merkezi hatla bağlandığında, o günahından bağışlanabilir. Sadece bu da değil, o günahın bedeli de ödendi. Oh! "Ben layık değilim" demek zorunda değilsiniz. Elbette değilsiniz, asla olamazsınız, ama layık Olan sizin yerinizi aldı, özgürsünüz, artık gezinmek zorunda değilsiniz, yeryüzünde eğlence peşinde koşan bir insan olmak zorunda değilsiniz.

Çünkü Kanla dolu bir Pınar vardır,
İmmanuel'in damarlarından çekilmiş,
Günahkârlar bu selin içine daldıklarında,
Tüm suçlu kirlerini kaybederler.

⁶³ Kaybolmak zorunda değilsiniz. Orada bir anayol ve bir Yol var, ve ona 'Kutsal Yol' denir. Kirli olanlar bu yoldan geçemez, çünkü önce Pınar'dan geçer, sonra anayola girer.

⁶⁴ O, Şeytan'ın gücünü kıldı, O, bu yeryüzünde zindanlarda tutsak kalan ve öldüğünde ölümün kendisi için ne olacağından korkan her insana cehennem zindan kapılarını açtı, Gölge'da o hücre kapılarını açtı ve tüm tutsakları özgür bıraktı. Artık günahın sizi yıkmasına izin vermek zorunda değilsiniz, artık bedeninizi günaha, içkiye, sigaraya, kumara ya da yalan söylemeye teslim etmek zorunda değilsiniz. Dürüst, adil ve doğru olabilirsiniz ve Şeytan bununla ilgili hiçbir şey yapamaz, çünkü bir hattı, Çağların Kayası'na demirlenmiş bir yaşam hattını tutuyorsunuz, hiçbir şey sizi ondan sarsamaz, hiçbir rüzgâr sizi ondan sarsamaz, hiçbir şey, ölümün kendisi bile bizi Mesih İsa'daki Tanrı'nın sevgisinden ayıramaz. Gölge'nin anlamı budur.

⁶⁵ Esaret altındaki insanlar özgür bırakıldı. Bir zamanlar ölüm korkusu altında olan insanlar artık ölümden korkmuyor. Mimarı ve kurucusu Tanrı olan kenti özleyen bir adam, anayola çıkıp yüzünü Göğe çevirebilir, çünkü o özgürdür. Haleluya! O kurtarıldı. Artık gezinmesine gerek yok, çünkü doğru olup olmadığını bilmenin bir yolu var. Tanrı bize Yaşam verir. Günahlarımız yok oldu. O gün

Golgota'da bedeli ödendi. Bütün bunları gördüğümüzde, şairin şöyle yazmasına şaşmamak gerek:

Yarılan kayalar ve kararan gökyüzü arasında,
Kurtarıcım başını eğdi ve öldü;
Açılan perde, Gökteki sevinçlere ve bitmeyen
güne
Giden Yolu açığa çıkardı.

⁶⁶ İbrahim artık bir kent aramak için ülke çapında gezinmek zorunda değil. Günahkâr artık kurtulup kurtulamayacağını merak etmek zorunda değil. Hasta adam iyileşip iyileşemeyeceğini merak etmek zorunda değil. O gün Golgota'da açılan perde, tam zafere giden Yolu ortaya çıkardı. Tanrı, tüm bu şeylerin üstesinden zaferle yaşamamız için bize Ruhunun güçlerini verir; bizden sadece buna iman etmemizi ister. Bu, o gün Golgota'da gerçekleşti. Bunun gibi bir gün daha hiç olmadı. Bunun gibi bir gün daha asla olmayacak. Artık gerekli değil. Bedel ödendi ve biz kurtarıldık. Tanrı'ya şükürler olsun! Kurtarıldık. Artık merak etmenize gerek yok. Artık tahminlerde bulunmanıza gerek yok. Her şey ortadan kaldırıldı. Perde, perdeyi geri çekti ve artık merak etmek için değil, iman etmek ve sadece ilerlemek için bir anayola çıktık. Doğruca Tanrı'nın huzuruna yürüyoruz.

⁶⁷ İbrahim biliyordu, diğerleri de biliyordu, o Kenti ararlarken, bir Yerden geldiklerini biliyorlardı. Bir şey olmuştu. Felç olmuş bir dünyada yaşıyorlardı. Depremeler oldu. Fırtınalar çıktı. Savaşlar ve öldürmeler! Kurt ve kuzu birbirlerini yediler, ya da kurt kuzuyu yedi, aslan da öküzü yedi. Bu doğru görünmüyor. Bir terslik var. O, bir terslik olduğunu biliyordu. İnsanlar ve kardeşler kardeşlerini öldürüyor; babalar oğullarını, oğullar babalarını öldürüyor. Bir terslik var. Yaşlanıyor. Ölüyor. Solup gidiyor. Hastalık onu sarmış. Esaret altında. Ağaçlar büyüyor, ama ölümsüz değiller. Ölüyorlar. Dağlar değişiyor. Denizler kuruyor. Sular kuruyor. Bir terslik var. Ve o, bunların artık yaşanmadığı bir yer, bir Kent aradı. Biliyordu ki, her şeyi düzelten O'nun Huzuruna bir gün geri dönebilirse, bu konuyu O'nunla konuşabilirdi.

⁶⁸ Ah, günahkâr, bu sabah, artık Yolu bulduğunu bilmek ne büyük bir ayrıcalık. O gün Golgota'da yol açıldı. O ataların hep aradığı ve peşinde koştuğu şeyi, Golgota size özgürce verdi. Bunu nasıl reddedebilirsiniz? Bir mezhebe katılmak için bunu nasıl reddedebilirsiniz? Bunu, yerine dünyanın eğlencelerini koymak için nasıl reddedebilirsiniz? Neden kabul etmiyorsunuz? Açılan perde, insanı hiçbir günah taşımadan doğrudan Tanrı'nın Huzuruna geri

getirir. Ve onun önünde, aradığı şeye giden bir yol açar: Gök, yücelik, esenlik, Sonsuz Yaşam, her şey tam önünde.

⁶⁹ O gün, Şeytan'ın gücüne vurulmuş ölümcül darbeydi. Her şeyi sona erdirdi.

⁷⁰ Ve O'nu orada görebiliyorum; O, oradan gelen ilk gölgeden itibaren Aden'in kuzusuydu.

⁷¹ Habil, imanla Kayın'den daha mükemmel bir kurbanı Tanrı'ya sunduğunda, kuzunun boynuna bir—bir asma dalı bağlamış, onu kayaya sürüklemiş olmalı. Eline bir—bir taş alıp mızrak gibi kullandı, küçük kafasını geriye doğru çekti ve ölene kadar onu doğradı, parçaladı. Ve yünü kendi kanıyla ıslanmıştı. Kendi kanında yuvarlanıyordu. Bu bir gölgeydi.

⁷² Ancak o gün Goltota'da, bu yeryüzünün kuzusu değil, Kendi Kanında yuvarlanan, can veren Tanrı'nın Kuzusu vardı. O, dünya tarafından kesildi, parçalandı, dövüldü, tükürüldü, çarpıldı, tokatlandı ve her şeye maruz kaldı, ve Kan, saçlarından damlıyordu.

⁷³ Habil'in kuzusu öldüğünde, Habil'in anlayamadığı bir dilde konuştu. Meliyordu.

⁷⁴ Ve o gün Calvary'de Tanrı'nın Kuzusu öldüğünde, kimseyi anlamadığı bir dilde konuştu. "Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?" Tanrı'nın Kuzusu, parçalara ayrılmış, doğranmıştı.

⁷⁵ O, Habil'in, kadının vaat edilen Soyunu gördüğünde aklında olan Kuzu'ydu. O, Daniel'in gördüğü, el değmeden bir dağdan yontulmuş olan Kuzu'ydu. O, peygamber için tekerleğin ortasındaki Tekerlekti. Onların önceden gördüğü her şey, o gün Goltota'da gerçekleşti. Bu, büyük olayı getirdi. Bu, Şeytan'ın belini kırdı.

⁷⁶ İlk olarak, o günün ne anlama geldiğini anlamaya çalışmalıyız. İkincisi, o günün bizim için ne yapmış olduğunu, şimdi, bizim için ne yaptığını görmeliyiz. Şimdi, üçüncüsü, o gün için ne yapmamız gerektiğine bakalım. Ne yapmalıyız?

⁷⁷ İlk olarak, bunu incelemeliyiz, çünkü bu büyük bir gün, tüm günlerin en büyüğü. Günahın bedeli ödendi. Şeytan'ın gücü kırıldı.

⁷⁸ Ve şimdi karşılığında ne yapmamız gerektiğini görmek istiyoruz. Şimdi, karşılığında, İsa o gün Goltota'da öldüğünde, sadece günahlarımızın bedelini ödemekle kalmadı, aynı zamanda bedelini ödeyerek O'nu takip edebilmemiz için bir yol açtı; çünkü bizler, kurtarılmış olan düşmüş Ademleriz. Ruh, tüm doğayı kontrol eden Ruh tarafından Adem'i (ilk Adem) yönlendirdiği gibi, biz de (ikinci Adem), yani Mesih tarafından Goltota gününden itibaren kurtarılmış olan yeryüzünün insanları, O'nu takip edebiliriz. Şimdi, O Goltota'da

öldüğünde, bir yol açtı. Ruh'u, Kutsal Ruh'u verdi, Onu yeryüzüne geri gönderdi, siz ve ben Onunla yaşayalım diye. Golgota'nın bizim için anlamı budur, O'nu takip etmek.

79 Önce bunu inceleyin, bizim için ne yaptığını görün. Peki şimdi bu konuda ne yapmalıyız? Siz ve ben ne yapmalıyız?

80 Şimdi, biz, "Peki, ben—ben bunu takdir ediyorum. Bu çok güzel." deriz. Ama bunu kabul etmeliyiz. Ve bunu kabul etmek, O'nun Kişiliğini, Mesih'i yüreğimizde kabul etmektir.

81 O halde, biz günahtan özgürüz, dolayısıyla üzerimizde hiçbir günah zinciri asılı değildir. Tanrı, sanki hiç günah işlememiştir gibi, kusursuz Kurban bizi kusursuz kıldı. Çünkü İsa şöyle dedi: "Bu nedenle, gökteki Babanız kusursuz olduğu gibi, siz de kusursuz olun." Artık yapılacak başka bir şey kalmamıştır; biz Tanrı'nın Huzurunda kusursuz kılınmışız.

82 İşte burada konumumuzu kaybediyoruz. Dikkat etmezsek, eskiden olduğumuz halimize bakmaya çalışırız. Ve eskiden olduğumuz halimize baktığımız sürece, Kurban bizim için hiçbir anlam ifade etmez. Ah, bunu göremiyor musunuz, kilise? Ben...Ben bu işi denemezdim. Yapamam, siz de yapamazsınız. Denemeye gerek yok. Geçmişte yaptıklarınıza baktığınız sürece zaten kaybolmuşsunuzdur. Ama yaptıklarınıza bakmayın.

83 Golgota'da o gün size ne yaptığına bakın. O gün bedelinizi ödedi. Sorunu çözdü. "Günahlarınız sizi kana boyamış bile olsa; Kar gibi ak pak olacak. Kırmızı böceği gibi kızıl olsa da; yapağı gibi bembeyaz olacak." O zaman günahınız yoktur. Tamamen günahsızsınız. Ne yapmış olursanız olun, ya da ne yaparsanız yapın, yine de günahsızsınız. İsa Mesih'i Kurtarıncınız olarak kabul ettiğiniz sürece, günahlarınız bağışlanmıştır. *Bağışlanan* her şey, "bağışlanmış ve unutulmuştur."

84 Peki bunun sonucu nedir? Bu koşulu yerine getirdikten sonra size, O'nu takip etmeniz ve O'nun yaptığını, O'nu takip eden diğerleri için yapmanız için Ruhunu verir. O sadece bir İnsandı, kusursuz İnsandı. O, hayatını feda etti ve size bir örnek oluşturdu. Peki şimdi ne yapmalıyız?

85 Şimdi, söylemek istediğim ilk şey, İsa'nın asla Kendisi için yaşamadığıdır. Yaşamını başkaları için geçirdi. İşte bu, tam anlamıyla Sonsuz Yaşamdır. Kiliseye gittiğinizi ve iyi şeyler yaptığınızı söylüyorsanız, bu iyidir. Ama hayatınızı kendiniz için yaşıyorsanız, Sonsuz Yaşamınız yoktur. Sonsuz Yaşam, başkaları için yaşamaktır. Bu, Tanrı'nın Kuzusu geldiğinde kanıtlandı. O yaşadı ve Sonsuz Yaşam'a sahipti, çünkü kendisi için yaşamadı. Başkaları için

yaşadı. Ve o günü kabul ederek Sonsuz Yaşam'ı alırsınız ve artık kendiniz için yaşamazsınız. Başkaları için yaşarsınız.

⁸⁶ Biri şöyle dedi, “Birinin size bu kadar kötü isimler takmasına nasıl tahammül edebiliyorsunuz?” Kendiniz için yaşamıyorsunuz. O adamı kurtarabilmek için başkaları için yaşıyorsunuz. Oğullar oluyorsunuz. Ve sorun şu ki, kilise kendilerinin oğul olduğunu unutmuş. Siz birer oğulsunuz. Mesih'in yerini alıyorsunuz. Siz birer oğulsunuz, bu yüzden kendiniz için yaşamayın. Başkaları için yaşayın.

⁸⁷ “Peki, Kardeş Branham, *bu* kardeş için yaşayabilirim, çünkü o kesinlikle iyi bir adam.” Mesele bu değil.

⁸⁸ Senden nefret eden o adam için yaşa. Elinden gelse seni öldürecek o kişi için yaşa. Onlar da O'na bunu yaptılar. Onlar O'nu öldürdüler ve O, onları kurtarabilmek için öldü. İşte bu Sonsuz Yaşamdır. O zaman, bağrınızda olduğunda, Göğe bakarsınız. Ama kendi şeylerinizi feda edersiniz, onlardan vazgeçersiniz, tıpkı koyunun yapağını verdiği gibi. Goltota'ya doğru bakarsınız.

⁸⁹ Umarım bu, bir yere varmanıza yardımcı olur. Çadırın, tüm insanların yapması gereken şey budur, kim olduğunuzu ve amacın ne olduğunu bulmak. Kilise, sadece müzik çalmak, ilahi söylemek için gidilen bir yer değildir. Kilise, yola getirmenin olduğu bir yerdir. “Yargı, Tanrı'nın evinden başlar.”

⁹⁰ “Kendimizi ölü, Mesih'e ise diri saymalıyız.” Sonra O, kendimizi O'nun hizmetine feda edebilmemiz, O'nu takip edebilmemiz için bir yol açtı. Eğer O'nu takip edersek, O'nun yaşadığı hayatı yaşarız. Bu harika bir şey.

⁹¹ İsa bunu söyledi ve bu konudan bahsetti. Size bu konuda birkaç alıntı yapayım. Dikkatle dinleyin. Bunu kaçırmayın. İsa, o Gün insanları koyunlar ve keçiler gibi ayıracağını söyledi. Ve keçilere, “Sol tarafa geçin” diyecek. Koyunlara ise, “Sağ tarafa geçin” diyecek.

⁹² Ve keçilere şöyle dedi: “Çekilin önümden. Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek vermediniz. Zindandaydım, beni ziyaret etmediniz. Çıplaktım, beni giydirmediniz. Susamıştım, bana içecek vermediniz. Hastaydım, beni ziyaret etmediniz. Öyleyse, çekilin önümden.”

⁹³ Ve koyunlara şöyle dedi: “Acıkmıştım, bana yiyecek verdiniz. Çıplaktım, beni giydirdiniz. Hastaydım, bana hizmet ettiniz.”

⁹⁴ Ve dikkat edin. Bunu kaçırmayın, kilise. Bunu ebediyen yüreğinizde saklayın. Bu o kadar kendiliğinden yapıldı ki! İnsanlar bunu görev gereği yapmıyorlar. Size bir şey veren, bunu yapmak zorunda olduğu için veriyorsa, sizi besleyen, bunu yapmak zorunda

olduğu için besliyorsa, o kişinin niyeti bencilcedir. Bu, sizin yaşamınız, sizin eyleminiz olmalı.

95 Bu, bu koyunlar için o kadar şaşırtıcıydı ki, dediler ki, “Rab, ne zaman açtın ki? Ve biz seni doyurmadık...Seni ne zaman aç görüp doyurduk? Seni ne zaman çıplak görüp giydirdik? Seni ne zaman susuz görüp su verdik? Seni ne zaman hasta görüp hizmet ettik?”

96 Bu, o kadar otomatik bir şekilde sevgiden kaynaklanıyordu ki, sanki Senin Yaşamın onlarda yaşıyordu. Tanrım, insanların Golgota’nın bizim için ne yaptığını otomatik bir şekilde görmelerini sağla.

“Ne zamandı bu, Rab? Biz bunu hiç bilmiyorduk.”

97 Bakın İsa dönüp ne dedi: “Bu kişiler için yaptığınızı, Benim için yapmış oldunuz.”

98 Bencil olmayan bir yaşam; ikinci bir düşünce yok. Onun hakkında düşünmemek; ama bu dünyanın şeylerine o kadar ölmüşsünüz ki, Mesih’te o kadar canlısınız ve o kadar anayolda yürüyorsunuz ki, bu tür şeyler sadece otomatik bir şeydir. Sadece yaparsınız. “Şey, şimdi, Rab, Rab, benim bunu yapmamı isterdi” demiyorsunuz. Öyle değil. Siz sadece O’nun bir parçasısınız. O’nun Ruhı sizdedir ve siz O’nun davrandığı gibi davranırsınız. Ah! Anlayın bunu.

99 “Öyle yol vardır ki, insana doğru görünür, ama sonu ölüme götürür.”

100 “Bana, ‘Ya Rab, ya Rab!’ diye seslenen herkes girmeyecek, ancak Babamın iradesini yapan girer,” sadece yüreklerinden, tamamen özgürce.

101 Şimdi, o gün Golgota’da bu bedel ödendi ki biz de böyle olabilelim.

102 “Biliyor musunuz, dul Jones bir keresinde...Kömürü bitmişti, ben de gidip ona biraz kömür aldım. Size söylüyorum, bir takım elbiseye ihtiyacı olan bir kardeş gördüm, gidip ona bir takım elbise aldım. Tanrı’ya övgüler olsun! Ben bir Hristiyanım.” Oh, aman! Seni bencil, zavallı, sefil insan. Sen bir ikiyüzlüsün.

103 “Sağ eliniz sol eliniz ne yaptığını bilmesin, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin.” Mesih’te öylesine otomatik olarak ölmüşsünüz ki, bunu her halükarda yaparsınız. Bu sizin doğanız. Bu sizin yapınız. Her halükarda yaparsınız. Bu sadece içinde yaşayan Yaşam’dır. O Ruh’a tamamen teslim olursunuz ve O, sadece sizde yaşar. Oh, o kutsanmış Ruh’u, o Yaşam’ı hissedersiniz! “Yaşayan

ben değilim,” dedi Pavlus, “Mesih bende yaşıyor,” tam da bu kadar otomatik.

104 “Peki, size söylüyorum, Kardeş Branham, biz burada Hristiyanız. *Bu* insanlara yardım ediyoruz. *Onlara* yardım ediyoruz.” Oh, aman! Utanın kendinizden. Bu Hristiyanlık değil.

105 Hristiyanlık otomatik olarak gerçekleşir. Yapılması gereken budur. Ve “ben yapmam” diye düşünmeyi tamamen unutun. Gidin, yapın.

106 Mesih, Yaşamını tamamen Tanrı'ya teslim etti. Kendisini insanlara, halkın hizmetkârı olarak verdi. Yaşamını özgürce feda etti. Bunu yapmak zorunda değildi. Bunu isteksizce yapmadı. “Şimdi, kardeşlerim, hepiniz Beni çok düşünmelisiniz, çünkü sizin için ölmeye geldim” demedi. Bununla ilgili tek kelime bile etmedi. Her halükarda öldü, çünkü Onda olan Tanrı'ydı.

107 Tanrı sizde, Tanrı bende, bu da bizim başkalarına bakmamızı sağlıyor. Bir tarafta koyunlar.

108 İçlerinden biri şöyle diyecek: “Şey, Rab, ben *bunu* yaptım. Ve Rab, ben *şunu* yaptım.”

109 O da şöyle dedi: “Uzak durun benden, ey kötülük yapanlar. Sizi hiç tanımadım.”

110 Eğer kilise bu temel gerçekleri kavrayabilseydi, bunun sizin yapmaya çalıştığınız ya da kendinizi zorlayarak yaptığınız bir şey olmadığını anlardı. Bu, içinizde doğan bir şeydir.

111 Beni bağışla, Pentikostal dostum. Ben de Pentikostalim. Ama benim Pentikostal dostlarım öyle bir noktaya geldiler ki, haykırışları yükseltmek için ya çok—çok sayıda hızlı ilahi, ya bazı grupların ritimleri, ya da el çırpma ya da tef sesleri gerekiyor. Bu sadece bir duygu. Savaşa çıkmadan önce bandolar çalar. İnsanları savaşın duygusuna sokarlar. Ben müziğe inanırım. El çırpmaya inanıyorum. Ama bu şeylere inanıyorum. Bu tam olarak doğru. Buna sahip olmalıyız.

112 Ama asıl büyük işleri yarım bıraktınız, oysa Tanrı'nın sizde yaşadığı o özverili yaşam, doğru olanı sırf doğru olduğu için otomatik olarak yapmaktır. Sadece devam edin, bunun hakkında hiçbir şey düşünmeyin bile. Sadece yaşayın. Sonra izleyin, neler olduğunu göreceksiniz. Sadece...yapmıyorsunuz...Anayoldasınız. Goltota'nın sizin için anlamı buydu, o gün sizin için açılan anayol.

113 Şimdi, şimdi hatırlayın, yarı keçi yarı koyun olamazsınız. Karışmazlar.

¹¹⁴ Şimdi, pek çok insan şöyle diyor: “Evet, biliyor musunuz? Grubumuzda bir örgütümüz var. Biz, biz yoksullara yardım ediyoruz. Biz *bunu* yapıyoruz.” Bu iyi, ama bununla kendi borunuzu övüyorsunuz. Bunu yapmayın.

¹¹⁵ “Sadakalarınızı gizlice verin,” dedi İsa. Sanki otomatik olarak, size doğal gelen bir şey gibi, su içmeye gitmekten farksız. Susadınız. Yanınızdaki adam susamışsa, onu da düşünün. Yanınızdaki kişinin ihtiyacını, kendi ihtiyacınız gibi düşünün. Ve buna hiç aldırmayın. Sadece hayatınızı yaşayın.

Şimdi, yarı koyun yarı keçi olamazsınız.

¹¹⁶ Yani eğer, “Şey, kilisemizin bir örgütü var. Yoksullara yardım ediyoruz, *bunu* yapıyoruz, *şunu* yapıyoruz, *diğerini* yapıyoruz,” dersiniz.

¹¹⁷ Eğer birine sahip olup diğerine sahip değilseniz, yani sizde Mesih’in Yaşamı yoksa, yaptığınız her şey kesinlikle boşunadır. İsa... Pavlus, 1. Korintliler 13’te şöyle demiştir: “Varımı yoğumu sadaka olarak dağıtsam, bedenimi yakılmak üzere kurban etsem, bunun bana hiçbir yararı olmaz.”

¹¹⁸ Şimdi, bu zor, ama bu Gerçektir. Bu gerçeği kabul etmelisiniz, Golgota’nın sizin için ne yaptığını anlamalısınız. Buna bakarız ve “Ah, evet, bu güzel” deriz. Öyle değil. Eğer Tanrı’nın Oğlu çarmıha gerilmek için Golgota’ya gitmek zorunda kaldıysa, gelen her oğul da bir Golgota’ya gitmek zorundadır. Onun da bir Golgota’sı olmalıdır. O Golgota gününü yaşamalısınız. Benim de o Golgota gününü yaşamam gerekir. Bu, günah meselesini halleder. Vaizle el sıkışmakla değil; kiliseye sarsılarak girmekle değil; mektupla girmekle değil; itirafla girmekle değil. Ama Doğumla girersiniz. O asla bir mektup vermedi. Asla bir itirafta bulunmadı. O, bir Doğum verdi. Biz de bu şekilde gireriz. O zaman, bundan sonra, otomatik olarak Hristiyan yaşamını süreriz.

¹¹⁹ Şimdi, başka bir açıklama. Yarı keçi, yarı koyun, böyle bir şey yoktur. Ya keçisiniz ya da koyunsunuz. Yarı keçi, yarı koyun olamazsınız. Ya keçisiniz ya da koyunsunuz.

¹²⁰ Şimdi, eğer sadece iyi şeyler yapıyorsanız ve bununla girebileceğinizi düşünüyorsanız, o zaman Golgota Günü’ne gerek kalmazdı. Yasa bunu sağlıyordu. Ancak Golgota Günü’nün olması, sadece kilise üyeleri değil, Tanrı’nın oğulları ve kızları olabilmemizi sağlamak içindi. Golgota Günü işte buydu. Bu, sizin için, İsa gibi davranabilmeniz, O’nu takip edebilmeniz ve O’nun gibi hareket edebilmeniz anlamına geliyordu.

121 Şimdi, ırmak aynı anda hem yukarı hem aşağı akmaz. Irmak sadece tek bir yönde akar. Ve Tanrı'nın Ruhu da sadece tek bir yönde akar. Kendisiyle hiçbir şeyi karıştırmaz. Hep aynı yönde akar.

122 Son olarak İsa'ya dikkat edin. İsa şöyle dedi: "Benim yaptığım işleri, sizde de yapacaksınız, hatta daha büyüklerini yapacaksınız, çünkü Ben Baba'ya gidiyorum."

123 Bunu özellikle buradaki kiliseye söylemiyorum. Anlıyorsunuz. Ancak bu mesajlar kaydediliyor. Dünya çapında on binlerce kişi bunları dinliyor.

124 Şu anda eleştirenlere bu soruyu cevaplayacağım. Bana sık sık denir...söylenir. Derler ki, "Neden, Kutsal Kitaba iman ediyorsunuz? İsa şöyle dedi: 'Benim yaptığım işleri, sizde de yapacaksınız, hatta daha büyüklerini yapacaksınız, çünkü ben Baba'ya gidiyorum'"

125 Daha ne kadar kötü olabilirsiniz, bayım? Entelektüel ilahiyatlarınızla, her şeye dair zihinsel kavrayışınızla, ayırt etme yeteneğinden ne kadar uzaklaşabilirsiniz? Lütufkâr ve kaybolmuş dostum, bu Kutsal Kitabın ruhsal olarak yorumlandığını anlayamıyor musunuz?

126 İsa, Baba'ya, Bunu eğitimli, kurnaz, bilge ve akıllı olanlardan gizlediği ve Goltota'ya gelecek olan küçük çocuklara açığa çıkaracağı için şükretti.

127 Şimdi dikkat edin. İsa şöyle dedi. Nasıl ifade ettiğine dikkat edin. "Yaptığım işler," O bunları şu anda yapıyor. "Şu anda yaptığım işler, hastaları iyileştirmek, ölüleri diriltmek, körlerin gözlerini açmak, bu işleri siz de yapacaksınız. Bana iman ederseniz bunları yapacaksınız. Bu işleri yapacaksınız. Ve sonra bundan daha büyük işler yapacaksınız, çünkü Ben Babamın yanına gidiyorum."

128 "Kısa bir süre sonra artık dünya beni görmeyecek ama siz beni göreceksiniz. Dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim, hatta sizde olacağım. Sizi öksüz bırakmayacağım. Baba'ya dua edeceğim; O size başka bir Yardımcı gönderecek, o da Kutsal Ruh'tur, dünya O'nu kabul edemez; ama siz O'nu kabul edebilirsiniz."

129 Şimdi dikkat edin. "Daha büyük" işler, Kilise'de sadece dua ile hastaları iyileştirmek, dua ile iblisleri kovmak değil, imanlılara Sonsuz Yaşam vermek için Güce sahip olmaktı. Kutsal Ruh geliyordu ve Yaşam vermek üzere Kilise'nin eline verilmişti. Ah! Goltota'nın anlamı buydu. Bükülmüş, aşağılanmış erkek ve kadınları aldı ve onları, Tanrı'nın oğulları ve kızları olacakları, hastaları iyileştirecekleri ve Sonsuz Yaşam verecekleri bir yere yükseltti; itaatkâr imanlılara Kutsal Ruh'u vererek, bir zamanlar imansız olan

insanlar imanlı hale getirildi ve ruhsal, Sonsuz Yaşam vermeye başladılar.

130 Ne kadar da büyük bir şey: Şöyle demek, “Burada yatan bu hasta kadın için imanla dua edersem, o iyileşecektir,” bu harika bir şey, O zamanlar yaptığı da buydu; “ama,” dedi, “bundan daha büyük şeyler yapacaksınız; size Güç vereceğim, sadece onu bir süreliğine ayağa kaldırmak için değil, ona sonsuza dek sürecek Sonsuz Yaşam vermek için.”

131 Zavallı, kör, sefil insanlar, bunu nasıl gözden geçirirsiniz? “Daha büyük” olan şeyin ne olduğunu görmüyor musunuz? İnsanlara Sonsuz Yaşamı bahşetmek, olabilecek en büyük şeydi. Sonsuz Yaşam nedir? O’nun yaşadığı Hayatı, O’nun içindeki Yaşamı başkalarına aktarmaktır. Bir insan bunu yapabilir mi? Tanrı’nın bir oğlu yapabilir.

132 İsa şöyle dedi: “Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır.”

133 İşte burada Katolik kilisesi ve diğerleri büyük bir hata yaptılar. Dışarı çıkıp, “Günahlarınızı bağışlıyorum” diyorlar. Mesele bu değildi.

134 Kutsal Kitap’ta günahlar nasıl bağışlandı? Petrus, Pentikost Günü bu soruyu yanıtladı. Onlar, “Kurtulmak için ne yapmalıyız? Sizin sahip olduğunuz şeye nasıl sahip olabiliriz?” dediler. O da reçeteyi yazdı. Onlara ne yapmaları gerektiğini söyledi.

135 Dedi ki, “Her biriniz Tanrı’ya tövbe edin ve İsa Mesih’in Adıyla vaftiz olun.” Ne için? Günahlarınızın bağışlanması için. İşte “daha büyük” işler budur.

136 Siz vaizlerden kaçınız, bu sabah, manyetik kasetteki Sözümlü dinleyenlerden kaçınız, bu sabah Golgota’ya gitmeye hazır? Ve Tanrı’nın orada sizin için ne yaptığını görün. Mezhep inançlarınızı terk edin ve Müjde’yi vaaz edin. Haleluya! Artık elinizde. Bununla ne yapacaksınız?

137 “Çünkü tövbe ve günahların bağışlanması Yeruşalim’den başlayarak bütün uluslara O’nun Adında duyurulmalıdır.” Haleluya! Yücelik! İşte buradasınız.

138 Golgota sizin için ne ifade ediyor? O gün size ne yaptı? Sizi bir ilahiyat ile doldurup şişirdi mi? Sizi burnu havada biri mi yaptı? Yoksa sizi kendinizi tamamen adayan bir Hristiyan mı yaptı? Haleluya!

139 Günahlar bağışlandı! “Bundan daha büyük işler yapacaksınız.” “Siz”lerin kim olduğunu anlıyorsunuz, değil mi? “Bundan daha büyük işler,” İsa Mesih’in Adıyla günahları bağışlamak.

140 Ancak inançlar, mezhepler ve benzeri şeyler aracılığıyla sizi bir yere bağladığından, hâlâ dünyaya hizmet ediyorsunuz. Söyleyin bana, hangi erkek, hangi kadın, Golgota’ya gelip sonra da birinin söylediği bir şey yüzünden kendini önemli biri gibi göstermeye çalışabilir. Söylein bana, o gün Golgota’da, gerçek ışığında, Golgota’nın yüzüne nasıl bakabilirsiniz. Golgota’da gününüzü geçirip de nasıl burnu havada biri olarak çıkabilirsiniz? Nasıl bir örgütün kuklası olarak çıkıp, insan yapımı öğretileri vaaz edebilirsiniz? Neden bu sizi Tanrı’nın Sözü karşısında alçakgönüllü yapmıyor? Oraya giderseniz, alçakgönüllü olarak çıkarsınız. Tanrı’nın Oğlu İsa Mesih, utanç ve rezalete kadar parçalanmış bir bedene, çarmıha gerilmiş bir yüze alçakgönüllü olarak teslim olmuşken, nasıl örgütünüzde şapkaya tüy takmış, önemli biri olmak isteyebilirsiniz? Ve O’nun giysilerini çıkardılar ve O’nu tüm dünyanın gözü önünde çarmıha gerdiler. “Utancı hiçe sayarak.” Nasıl olur da Golgota’ya gidip, O’nun olduğu gibi bir rezalet, bir utançtan başka bir şey olarak geri dönebilirsiniz?

“Ah,” diyorsunuz, “beni kovarlar.” Bırak kovsunlar.

141 Golgota’da gününüzü yaşayın, Tanrı sizinle kendi yolunu izleyecektir. Bunu bir kez daha alıntı yapayım. Golgota’da gününüzü yaşayın, Tanrı sizinle kendi yolunu izleyecektir.

Dua edelim.

142 Rab, ey Tanrı, şu anda hepimizi Golgota’ya götür. Bizi kendimizden, Rab, insanlardan korkmaktan, başkalarının ne diyeceğinden korkmaktan uzaklaştır. Bütün dünya O’na güldü, O’nunla alay etti. Ama O, ölüme kadar itaatkârdı. O, aşağılanmaya kadar itaatkârdı. O, federal hükümetin altında bile itaatkârdı.

143 Ve Şeytan bu yeryüzünü vurduğunda, bu yeryüzünün hükümdarı ve otoritesi haline geldiğini anlıyoruz. O, Rabbimizin karşısında da aynı şeyi ifade etti ve şöyle dedi: “Bu krallıklar benimdir. Onlarla ne istersem onu yapacağım.” Ve biz şunu anlıyoruz ki, o günden bugüne kadar, bu dünya, lanet altında, onu lanetleyen kişi tarafından yönetilmiştir.

Ama, Tanrım, ey Tanrım, biz lanetlenmemiş bir Egemenliğe hizmet ediyoruz.

144 Baba Tanrı, bugün sinema dünyasında bazı harika şeyler yapmış olman ne kadar muhteşem. *On Buyruk* gibi bu harika filmlerin çıkmasına izin vererek, kilise kapısından içeri adımını bile

atmayacak erkek ve kadınların, bunun ne olduğunu görmelerini sağladın. Tanrı'nın yolu, dünya tarafından reddedilen bir yoldur. Çünkü biz sanki...Komünizm altındaki Rusya'ya gidiyoruz.

¹⁴⁵ Bu dünyadayız, ama bu dünyadan değiliz. Golgota'ya gittik. O'na ait biri olmak için, Tanrı'nın Egemenliği için kendimizi çarmıha gerdik. Dünya ne derse desin, Rab'bin hor görülen azınlığıyla birlikte yolu seçiyoruz. Dirilişe doğru ilerlemeye devam ediyoruz Rab, ve bu dünyayı ele geçirecek olan Egemenliğe girmek üzere dirileceğimiz anın yaklaştığına inanıyoruz. Daniel'in öngördüğü gibi, tüm dünya küçük saman parçalarına ayrıldı ve rüzgâr onları yazın harman yerinden uçurdu. Ama dağ, Taş, yeryüzünü kaplayan büyük bir dağa dönüştü. O Taş gelecek. Ey Tanrım, biz de bunun bir parçası olmak istiyoruz. Kendimizi inkâr edelim, her gün çarmıhımızı yüklenelim, Mesih için yaşayalım, başkaları için yaşayalım. Bunu bize bahşet, Rab.

¹⁴⁶ Bu sabah burada, O'nu Kurtarıcı olarak tanımayan ve kapanış duasında anılmak isteyen, bunun sizin için Golgota'da geçireceğiniz bir gün olmasını isteyenler varsa, lütfen ellerinizi kaldırın ve "Benim için dua edin, Kardeş Branham. O'nu Kurtarıcım olarak tanımak istiyorum" deyin. Tanrı sizi kutsasın, genç dostum. Başka biri var mı? Tanrı sizi kutsasın, arkadaki kardeşim.

¹⁴⁷ Başka biri var mı? "Onu tanımak istiyorum. Bugün benim için Golgota günü olsun istiyorum. Bıktım usandım. Doğduğumdan beri yapmam gereken şeyi hafife almak bana ne fayda sağlar ki? Ben Tanrı'nın oğlu olmak için doğdum, ama burada dünyevi şeylere tutunuyorum. Tanrım, bırak bugün çarmıha gerileyim. Bugün kendimi ve fikirlerimi çarmıha ger, ki Mesih ile yaşayayım ve başkaları için yaşayayım. Bana ne yaparlarsa yapsınlar, benimle alay etseler, beni zulmetseler, hakkımda her türlü kötülüğü söyleseler de, bırakın ben sadece alçakgönüllü ve yumuşak huylu, bir kuzu gibi, O'nun yaptığı gibi yürüyeyim. Ve bir gün, O son Günde beni yeniden dirilteceğine vaat etti. O Günü bekliyorum." Başka el kaldıran var mı? Arkadaki sizleri ve sizi Tanrı kutsasın. Pekâlâ. Biraz daha...Tanrı sizi kutsasın. Tanrı sizi kutsasın. Dua etmeden önce biraz daha.

¹⁴⁸ Göksel Babamız, Petrus'un Pentikost Günü vaaz verdiği sırada şöyle denmişti, "İman edenlerin hepsi Kilise'ye katıldı." Onlar gerçekten tüm kalpleriyle iman ettiler. Az önce elini kaldıran bu insanların bütün yürekleriyle iman ettiklerine inanıyorum. Ve eğer öyleyse, burada onları bekleyen bir su havuzu var. Onlar günahlarının bağışlanmasını istiyorlar. Burada onları o Adla vaftiz edebilecek biri var, ve göklerin altında insanlara verilen, kurtulmamız için gerekli olan tek Ad budur.

¹⁴⁹ Çünkü, az önce Kutsal Yazı'dan alıntı yaptığım gibi, "Tövbe ve günahların bağışlanması Yeruslaim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adında duyurulmalıdır." Ve Yeruslaim'de, tövbe ve günahların bağışlanması duyurulduğunda, elçi onlara Kutsal Yazılardan bahsetti ve "önce tövbe etmeleri, sonra da İsa Mesih'in adıyla vaftiz olmaları" gerektiğini söyledi. Bu, vaizin yapması gereken işti. Onların tövbe etmesi ve vaizin günahlarının bağışlanması için onları vaftiz etmesi. "Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır."

¹⁵⁰ Baba, dünya nasıl oldu da böylesine bir taşkınlığa sürüklendi? Neden basit Müjde'ye iman etmiyorlar? Hatta bunun yerine şunu bile getiriyorlar: sahte isimler, sahte vaftiz, sahte Kutsal Ruh vaftizleri, vaizlerle el sıkışmak, Baba, Oğul, Kutsal Ruh unvanlarını kullanmak, ki bunlar Kutsal Yazılarda asla yoktur; bunlar, Hristiyan öğretisi olmayan, Kutsal Kitap'ta hiçbir yerde bulunmayan, Romalılar tarafından hazırlanmış bir belgedir. Günahların bağışlanması, unvanlarla değil, İsa Mesih'in Adıyla gerçekleşir.

¹⁵¹ Şimdi, Baba, bunun hiç de popüler bir görüş olmadığını biliyoruz. Senin yolların hep böyle olmuştur. Ama bu sabah, erkekler ve kadınlar o güne, Goltota'daki o güne gelsinler. Orada İsa, o günü, o utancı, giysilerinin yırtılıp atılmasını, parçalara ayrılmasını, tüzerine tükürülmesini ve alay edilmesini hiçe saydı; tüm dünya tarafından, kilise tarafından, O'nu sevmesi gereken insanlar tarafından. Ve yine de, tüm bunlara rağmen, O ağzını açmadı ve kendisiyle alay eden o insanlar için gidip öldü.

¹⁵² Tanrım, bu sabah bizi Goltota'ya götür. Ve eğer bize deli derlerse, Kutsal Yazıları yanlış anladığımızı derlerse, ne derlerse desinler, Tanrım, onlar Tanrı'nın Huzurunda durup bunun yanlış olduğunu söyleyemezler.

Kutsal Kitap'ı kullanarak günahlarını örtbas edemezler. Kutsal Kitap onların günahlarını ortaya çıkarır: imansızlıklarını, popüler olmak için, kalabalığın geri kalanı gibi davranmalarını. Bu sabah Goltota'ya gelsinler.

¹⁵³ "Ve Yeruslaim'den başlayın; tövbe ve günahların bağışlanması Yeruslaim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adında duyurulmalıdır."

Bırakın onlar da çarmıha gerilme adımını atsinlar; parçalanmaya; tükürülmeye; alay edilmeye; ve dindar dönekler akla gelebilecek her türlü isimle anılsınlar; kiliseleri yıkanlar; istedikleri her türlü isimle anılsınlar.

Tanrım, bu sabah, Rab'bin hor görülen azınlığıyla birlikte yol alalım. Elçilerin yürüdüğü gibi, ne sağa ne sola sapmadan yürüyelim ve yüreklerimizin iyiliğiyle Tanrı'ya hizmet edelim. Bunu bize bahşet, Baba.

¹⁵⁴ Şimdi, dua sırasına gelen hastaları ve dertli olanları iyileştir. Şu anda ellerini kaldıranlar, yüreklerinde tövbe etsinler. Uzun süredir geride duranlar, çabucak suya yönelsinler ve günahları, Kurban olan İsa Mesih, Tanrı'nın Oğlu'nun Adı sayesinde bağışlansın. Amin.

Kurtarıcımın öldüğü çarmıhın dibinde,
Orada günahlardan arınmak için yakardım;
Orada yüreğime Kanı sürüldü;
O'nun...

O'nun Adına yücelik!
Ah, O'nun Adına yücelik!
Ah, orada yüreğime Kanı sürüldü;
O'nun Adına yücelik!

Günahlardan öyle mucizevi bir şekilde kurtuldum
ki, (Nasıl?)

İsa içimde öyle tatlı bir şekilde yaşıyor,
Orada, O'nun...(O'nun bir parçası ol.)...içinde
olduğu çarmıhta;

Oh, O'nun Adına yücelik!

O'nun Adına yücelik!

O'nun Adına yücelik! (Kıymetli Ad!)

Oh, orada...Kanı sürüldü;

O'nun Adına...

¹⁵⁵ Bu size bir şey hissettirmiyor mu? Sizi iyice temizler. İçinize bir umut koyuyor: Yaşam, Sonsuz Yaşam.

¹⁵⁶ “Mesih ile birlikte çarmıha gerilmek” nedir? Başkaları için yaşamaktır. Ne tür başkaları? Sizi nefret edenler, sizi sevmeyenler, sizinle alay edenler: onlar için yaşayın; onlarla birlikte olun; onları sevin; “size haksızlık edenler için, Benim uğruma, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyleyenler için dua edin. Sizden önceki peygamberlere de böyle zulmettiler.”

¹⁵⁷ Bu sabah bu mesajın kiliseye yardımcı olacağını düşündüm, bir Golgota'ya, bir çarmıha gerilmeye ihtiyacımız olduğunu göreceğinizi düşündüm.

¹⁵⁸ Şimdi, tüm bunlar neye yol açtı? Her şey ödendi. Tekerlekli sandalyedeki kardeş, buradaki hasta ve dertli insanlara: Her şey ödendi; yapmanız gereken tek şey bunun size ait olduğuna iman etmek; aynı şekilde kabul edin, ve iyileşeceksiniz.

159 Hatırlayın: Şimdi ne var? Dünyaya gidip, Müjde'yi vaaz edebilir, hastaları iyileştirebilir; ve Sonsuz Yaşamı verebilirsiniz.

Ne kadar harika olurdu: işte burada, tümör ile—ile, kanser ile, her ne ise, yatan bir adam var. (Onun defalarca kutsamalarını verdiği ve adamı, kadını iyileştirdiğini gördük; dünya çapında on binlerce, on binlerce kusursuz vaka, görüyorsunuz, onları yataklardan, sedyelerden çıkardı; kanserin yedi bitirdiği insanların gölgesi; bugün, iyi, sağlıklı insanlar.) “Benim yaptığım bu işleri siz de yapacaksınız; ama bundan daha büyüğünü yapacaksınız” “bundan daha fazlası”, doğru.

Ne? İsa'nın Adı aracılığıyla, yaşamlarını birkaç gün uzatmak için onlara yaşam uzatımı verdim.

Ama, “Bundan daha fazlasını yapacaksınız: Benim Adım aracılığıyla onlara Sonsuz Yaşam vereceksiniz.” Vay canına!

160 Neden o değerli Ad'dan utanıyorsunuz? Neden insanlar ondan kaçıyor ve ondan uzaklaşıyor? Bu şeytandır. Kesinlikle.

161 “Tövbe ve günahların bağışlanması Yeruşalim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adında duyurulmalıdır.” Mesaj ilk olarak oradan yayıldı. Öyle değil mi? “Tövbe ve günahların bağışlanması Yeruşalim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adında duyurulmalı.”

162 Şimdi, öncelikle O'nun yaptığı gibi davranacağız: hastaları iyileştirmek için dua edeceğiz.

163 Sonra, büyük armağanı alacağız: Su hazır, burada, vaftiz olmak isteyenler için (burada kadınlar için giysiler var, burada erkekler için giysiler var), günahlarınızın bağışlanması için hazır bekliyor; çünkü hatırlayın, günahlarınızın bağışlanması ancak Kutsal Kitap öğretisine göre olabilir. “Çünkü Göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir Ad yoktur.”

164 Pavlus, daha önce vaftiz olmuş bazı kişilerle karşılaştı. Ve onlar bağıryorlardı, zafer kazanmışlardı. O, “Öyleyse neye vaftiz edildiniz?” dedi.

Onlar, “Yahya'ya” dediler.

O, “Yahya tövbe vaftiziyle vaftiz etti” dedi. Şimdi şunu anlayın: tövbe için, günahların bağışlanması için değil. Kaç kişi bunu anlıyor? Günahların bağışlanması için değil. Onlar vaftiz olmuştu, evet, tövbe için. Tövbe etmişlerdi: “Evet efendim, tövbe ettim. Ben, O'nun geleceğine iman ediyorum.” Onlar *tövbe için* vaftiz olmuştu; yani, “Rab İsa Mesih'e iman ederek.”

165 Sonra *bunu* (Kurban'ın çoktan geldiğini) duyduklarında, İsa Mesih'in Adıyla yeniden vaftiz oldular. Ve sonra, ellerini üzerlerine koyduğunda, onlara Kutsal Ruh verildi; ve onlar dillerde konuştuılar ve peygamberlik ettiler.

166 Şimdi, bu Kutsal Yazıyı nasıl değiştireceksiniz? Yeni Ahit'te, herhangi birinin günahlarının bağışlandığı ve İsa Mesih'in Adı dışında başka bir şekilde vaftiz edildiği Kutsal Kitap'taki tek bir yeri gösterin.

167 Bana Kutsal Kitap'ta herhangi bir kişinin Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla vaftiz edildiği tek bir yer gösterin. Ya da son elçinin ölümünden üç yüz küsur yıl sonra, Katolik kilisesi kurulana kadar, herhangi birinin Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Adıyla vaftiz edildiğini gösteren bir tarih kitabı, bir kilise tarihi kitabını masama getirin.

168 Şimdi, çalışma odamda *İznik Öncesi Pederler* ve...tüm tarihçiler, her şey var: dünyadaki en eski, kutsal tarih; elimizdeki tek yanılmaz kanıtlar.

169 *Pazar Ziyaretçimiz*'i ya da Katolik kilisesinin katekizmini okuyun ve ne dediklerine bakın: "Bazı Protestanlar belki kurtulacaklardır, çünkü Katolik öğretisine boyun eğiyorlar: Onların Kutsal Kitabı, 'İsa Mesih'in Adıyla vaftiz edin' diyor, ama biz 'İsa'nın Adı'ndan bu kutsallığı kaldırıp 'Baba, Oğul, Kutsal Ruh'a' koyduk," ve bunu itiraf ediyorlar.

170 Şimdi, bana buna aykırı bir Kutsal Yazı gösterin, işte bu, ve yine de dünya buna boyun eğiyor. Neden? Çünkü onlar hiç Golgota'ya gitmediler. Hepsini bu. Hiç görmediler

171 Sizinle alay edecekler ve size...hatta size "Kutsal yuvarlanan," "Sadece İsa," diye ve akıllarına gelen tüm o fanatik lakaplarla hitap edecekler. Size ne dedikleri ne fark eder ki? Onlar ne...O, onların Kendisine ne dediğini umursadı mı? O çarmıha gerildi. O, Tanrı için ve yalnızca Tanrı için yaşadı. Ve eğer O'nun içindeki aynı Ruh, sizin içinizdeyse, sizi de aynı şeyi yapmaya yönlendirecektir: O'nun Adını taşımak. "Ne yaparsanız yapın" (Kutsal Kitap der ki) "söylediğiniz, yaptığınız her şeyi İsa'nın adıyla, O'nun aracılığıyla Tanrı'ya şükrederek yapın."

172 Bu üçlü, putperest öğretisini nereden alıyorsunuz? Bir katekizmden, Kutsal Kitap'tan değil. "Teslis" kelimesi, Yaratılış'tan Vahiy'e kadar tüm Kutsal Yazılar'da hiç geçmez. Öyle bir şey yoktur. Teslis tanrısı diye bir şey yoktur. O Tanrı'dır, yalnızca Tanrı, tek Tanrı. Her zaman tek Tanrı olmuştur. O üç görevde hizmet etti: Bir zamanlar Musa'nın döneminde Baba olarak hizmet etti. Bir zamanlar beden içinde, Oğul olarak, İsa olarak hizmet etti. Şimdi ise Kutsal

Ruh olarak hizmet ediyor. Ama tek bir Tanrı'dır. Tek bir Tanrı, üç isimle değil. Tek bir İsimde üç görev, üç unvan: İsa Mesih.

173 Bundan farklı olan her şey putperestliktir; ve eğer öyle değilse, birinin bunu göstermesini istiyorum. Doğru. Bunu yıllarca, yıllarca, yıllarca söyledim ve henüz kimse bunu ele almadı (Anlıyor musunuz?), çünkü bu olamaz. Elimde...önce Kutsal Kitap var; ve bunun tam olarak doğru olduğunu kanıtlayan eski tarihler var. Ve iblis neden sadece...? Ben...Kutsal Kitap onların öyle olacağını söyledi: “Ben çekmedikçe nasıl gelebilirler?” Benim bildiğim tek şey bu. İsa böyle dedi, öyleyse...

174 Bunu...olmak için söylemiyorum. Eğer öyle deseydim ve böyle bir vaaz versem, aranızdaki en alçak ikiyüzlü ben olurum. Doğru. Bunu söylüyorum çünkü bu Gerçek ve Yaşamdır. Mesih'e vaftiz edilen herkes, Mesih'i giyer. O'nun Adı sayesinde Yaşam'a sahip olurlar.

175 O'nun Adıyla dua ederiz, O'nun Adıyla ararız, O'nun Adıyla vaaz ederiz, O'nun Adıyla vaftiz ederiz, O'nun Adıyla yaşarız, O'nun Adıyla ölürüz, O'nun Adıyla Göğe gideriz, O'nun Adıyla diriliriz. “Gökteki her aile İsa'nın adıyla adlandırılır.” Kutsal Kitap şöyle der: “Yeryüzündeki her aile İsa'nın adıyla adlandırılır.” O dedi ki, “Ben Kendi...”

“Peki, bu Baba'nın Adıdır” dersiniz.

Baba bir isim değildir, bir unvandır. O şöyle dedi: “Ben Babam'ın adına geldim, ama beni kabul etmediniz.” Peki, hangi Adla geldi? Evet. Kesinlikle, “...ama beni kabul etmediniz.”

176 İşte bu kadar; evet, bu bilge ve akıllıların gözünden gizlenmiştir. Kesinlikle öyledir, uh-huh.

177 Ve Vahiy kitabında, geçen gün öğrettiğimiz gibi: ilk örgüt olan eski fahişe kilise vardır; ve sonra ondan doğan bir sürü kızı oldu. Onlar da aynı şeyi yapıyorlar, aynı alışkanlıkta. Hepsi aynı şekilde Babil'e varır, tıpkı bir...Roma kilisesi ve ulusların kiliselerinden oluşan bir konfederasyonla birlikte; Ve işte orada, hepsi aynı şeye, aynı gemiye varır.

178 Ama Tanrı'nın Kilisesi (Haleluya!); bu, çağrılmış, ayrılmış bir Kilise'dir. Kilise nasıl kurulur? Bunu nasıl bileceksiniz? Bunun Gerçek olduğunu nasıl bilebilirsiniz? Tanrı size bunu açıkladığında. Habil, bunun elma değil de kuzu olduğunu nasıl—nasıl bildi? Ona açıklandı: “İmanla Habil Tanrı'ya Kayinden daha iyi kurban takdim etti.”

179 Dönüşüm Dağı'ndan inerken İsa şöyle der: “Halk benim kim olduğumu söylüyor?”

Bazıları “İlyas”, “Musa” ve benzeri şeyler dediler.

O da şöyle dedi: “Ama ben size soruyorum, ‘Sizce ben kimim?’”

Petrus şöyle dedi: “Sen, yaşayan Tanrı’nın Oğlu Mesih’sin.”

¹⁸⁰ O şöyle dedi: “Bunu hiçbir zaman öğrenmediniz...” Başka bir deyişle (bunu övünmek için değil, bir noktayı vurgulamak için söylüyorum): “Bunu hiçbir seminerde öğrenmediniz; hiçbir insan size bunu öğretmedi; ama göklerdeki Babam bunu size açıkladı: BEN’İM (Baba, Oğul ve Kutsal Ruh değil, ancak İsa Mesih’im). Ve bu kaya üzerine (Hangi kaya? Habil’in gittiği kaya; o kaya üzerine.), bu kaya üzerine, Tanrı’nın ruhsal olarak açığa çıkan Gerçeği üzerine, Kilisemi kuracağım ve ölümler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek.” Doğru. Denerler, ama asla direnemeyecekler. Anladınız mı?

¹⁸¹ Öyleyse Golgota’ya gidin, çarmıha gerilin, geri dönün ve Rab’bin hor görülen az sayıdaki kullarıyla yolunuza devam edin.

¹⁸² Şimdi, Rab, her şeyi Sana emanet ediyoruz. Bu grubun içinde neler olduğunu bilmiyorum. Sen açığa çıkarmadıkça, bunu bilmenin imkânı yok, Rab. Ve şimdi, Baba Tanrı, Senden bunu yapmanı istemiyorum. Ben sadece bunu insanların kucağına bıraktım. İşte oradalar. Bu sabah bu gerçek bir Golgota olsun; kendi iradesine, kendi arzularına ve yaşamın büyük şeylerine karşı gerçek bir çarmıha gerilme olsun.

¹⁸³ İnsanlar alçakgönüllü olsunlar ve Rab’bin hor görülen azınlığıyla birlikte yol almaya istekli olsunlar. Alçakgönüllülükle yürüsünler. Bu Egemenliğe, bu büyük Tanrı Egemenliğine, yani yeryüzündeki ruhani beden olan Mesih’in göksel bedenine doğsunlar: “Hepimiz bir beden olmak üzere aynı Ruh’ta vaftiz edildik”

¹⁸⁴ Bunu bahşet, Rab. İster siyah, ister beyaz, sarı, kahverengi olsunlar, ne olurlarsa olsunlar, erkek ya da kadın, köle ya da özgür: hepimizin aynı Ruh’tan içmesi sağlandı.

¹⁸⁵ Bunu bahşet, Baba, ve bu...bu sabah, pek çok kişi arasında, onların bunu anlamasını sağla; onların anlayışını aç. O zaman, bu onlar için yeni bir gün gibi olacak: güneş parlayacak ve insan yapımı ilahiyatların kasvetli ışığı uzaklaşacak ve Tanrı’nın Işığı onların yolunu aydınlatacak ve bu güzel Işığı perdeleyen perdeleri yırtıp atacaktır. Ve o zaman, Mesih’in yaptığı gibi başkaları için yaşayarak kutsallığın anayolunda yürüyebilecekler.

¹⁸⁶ Şimdi dua sırasını başlatırken, bu sabah, birbirimiz için dua ederken, kullarını, hepimizi meshetmen için sana dua ediyorum. Ve bugün, bu dua sırasına gelen her hasta kişinin iyileşmesini sağla. Küçük şaşı kız, küçük oğlan, ve...ve o yaşlı hanımefendi, ve—ve

Kardeş Wright gibi, ve buradan geçenlerin çoğu gibi, Rab, dertleri ve hastalıkları ve doktorların iyileştiremediği bir şeyleri olanlar gibi geri dönsünler; ve işte bugün buradalar (yaklaşık bir hafta önce), ve işte burada, iyi durumdalar, bugün.

¹⁸⁷ Tanrım, erkekler ve kadınlar aynı imanla, “iyileşemeyecekleri” düşüncelerine ve fikirlerine çarmıha gerilmek üzere Gulgota'ya gittiklerini bilerek buradan geçsinler. İsa'yı mezardan diriltten güç onlara yaşam, büyük bir iman yaşamı versin.

¹⁸⁸ Ve bundan hemen sonra, birçok kişi vaftiz için havuza gelsin. İsa'nın Adıyla diliyoruz. Amin.

¹⁸⁹ Şimdi, dua sırasını ve vaftiz törenini yürütmek için sadece yirmi dakikamız var. Şu anda dua kartlarımız yok. O aşamayı geçtik ve ne zaman başlasak, daha büyük toplantılarımda bunu uygulamaya çalışacağız. Hepinize söyledim, bunu planladık, kasete kaydettik ve nereye gidersem gideyim, o kasetler önceden gönderilecek.

¹⁹⁰ Belirti sadece kutsamaya işaret eder. Fikir şuydu: “Hastalar için dua edersen, insanların sana inanmasını sağlarsın.”

Ben dedim ki: “Bana inanmazlar.”

O dedi ki: “Sana bu belirtiler verilecek ve bunlarla onlar inanacaklar.” Belirtiler on yıldır dünyanın dört bir yanında defalarca gerçekleşti, bir kez bile başarısız olmadı. Hiçbir başarısızlık yok, hiç. Kaç kişi bunun doğru olduğunu biliyor?

¹⁹¹ Peki, eğer belirtiye iman edebiliyorsanız, o zaman Mesaja da iman edin. Aynen öyle. Bu, bunu gösteriyor. Ve Tanrı bana bir Mesaj verse ve onu bu kadar kusursuz kılrsa, ama ne...size yanlış bir şey söyler miyim? Tanrı bana bunu yapmama izin vermez. Hayır, hayır. Hayır, efendim. Size Gerçeği söylüyorum.

¹⁹² Şimdi, dua edilmesini isteyenler, lütfen, bu sıradaki herkes, isterseniz bu tarafa gelin, şuraya, sağa sıraya girin. Böylece dua ederken insanlar geçebilsin. Sonra biz, çocukları, yer göstericileri çağıracağız ve onlar gözetleyecekler; buradan geçerken, bu tarafa geldiklerinde, onları arkaya götüreceğiz ve geçireceğiz. Herkes için dua edilecek.

¹⁹³ [Biri Kardeş Branham'a sesleniyor—Ed.] Oh, hayır, hayır, yapmadım. Peki, ne zaman isterseniz. Önemli değil. O bayanı getirebilirsiniz, ya da siz...Ben...onu şimdi oraya getirebilirim, ya da biraz sonra, ne zaman isterse, önemli değil.

¹⁹⁴ Şimdi, önümüzdeki birkaç dakika boyunca olabildiğince sessiz olalım. Şimdi hepinizin şunu düşünmesini istiyorum: Şimdi, Kutsal Kitap ne—ne demişti? “İmanla edilen dua hastayı iyileştirecektir.”

Bunun doğru olduğunu bilen kaç kişi var? Kutsal Kitap'ın "İman edenlerle birlikte bu belirtiler görülecektir. Benim yaptığım işleri siz de yapacaksınız" dediğini bilen kaç kişi var? Peki bu işler neydi? O dedi ki, "Eğer bunu yapabileceğime iman ederseniz, yapabilirim." Doğru mu?

Sorum neydi? "Bana inanmayacaklar."

O dedi ki, "Bu belirtiler onların inanmasına neden olacak."

¹⁹⁵ Şimdi, eğer iman ediyorsanız, hazır olun: Bu sizin kurtuluş saatinizdir. Tıpkı günahattan kurtulmak gibi, aynı Tanrı'nın aynı vaadidir.

¹⁹⁶ Şimdi, burada New Albany'den gelen, mide sorunu olan küçük, hasta bir kadın var. Önce onun için dua edeceğiz ki, bir yer bulabilsin—bulabilsin. Şimdi, sakince, ve herkes, şimdi. Kardeşlerin bana yardım etmesini istiyorum. Ve şimdi dua için bir an başlarımızı eğelim.

¹⁹⁷ Şimdi, Göksel Baba, bu Senin Sözüdü. Bunun üzerine alınacak eylemlerden ben sorumlu değilim, ama bunu vaaz etmekten sorumluyum. Ve bunu bilerek (ve artık orta yaşlı bir adam olduğumu ve bir gün Senin karşına çıkmam gerektiğini bilerek): Gerçeği kalbimden vaaz ettim. Sen bunu biliyorsun. Önyargılı olmak istemem, eğer öyleyse, Rab, o zaman tövbe etmem gerekir.

¹⁹⁸ Ve Baba, şimdi hastalar için dua etmeye giderken yardım etmen için dua ediyorum, dualarım yanıtılsın, sadece benim dualarım değil, Rab, bu kilisenin duaları da, bu zavallı insanlar...Ya burada duran benim karım olsaydı? Ya tekerlekli sandalyede oturan o olsaydı? Ya da kız kardeşim? Annem? Oh, Tanrım, bu insanları iyileştir. Yapar mısın, Rab?

¹⁹⁹ Bakın, dua sırasına girmiş olanlar: kalp rahatsızlığı, kanser, tümör, her türlü hastalık ve dert. Birçoğu geliyor (yüzlerce kişi, tam buradan kurtarılıyor, Rab), ve bunu görüyorlar, iman ediyorlar ve dua sırasına kendilerine düşeni kabul etmek için giriyorlar. Şimdi yaşayan Taş'a geliyorlar, kuluna değil, Kilise'nin Lideri olan, aramızdaki ruhani, gizemli Kişi olan Oğlun İsa'ya geliyorlar. Ve biz ilerlerken, O'nun Adını sunarken (Sen dedin ki, "Benim adımla cinleri kovacaklar."), İsa'nın Adıyla dualarımıza cevap vermen için dua ediyorum. Amin.

²⁰⁰ Şimdi, herkes dua etsin. Şimdi, bu sizin de bir parçanız. Bu sizin duanız.

Eğer Bir Şey ona yardım etmezse, bu küçük kadın şimdi mutlaka ölecek.

201 Kardeş Stadslev'i kaç kişi tanıyor? Kardeş Stadslev ve eşi? Geçen gece Almanya'dan üç kez telefon geldi; bebekleri ölmüştü. Bana şöyle dediler: "Kardeş Branham, Tanrı'nın Ruhü aracılığıyla ölüleri dirilttiğinizi gördük," (Orada durup bunu izlemişlerdi. Anlıyor musunuz?) "ve sizin Rab'bin peygamberi olduğunuzu biliyoruz. Sadece Sözü söyleyin."

Ben de dedim ki, "Ağzıma konmadıkça söyleyemem."

"Almanya'ya gelin." Hemen kalktım. Ve telefon ettiler: "Sizi altı saat içinde Almanya'ya getirebilecek bir jet uçağımız var." Ölü bir bebeği diriltmem için beni Almanya'ya uçuracak bir askeri jet. Bir askeri jet beni altı saat içinde Louisville'den Almanya'nın Münih kentine götürecekti.

202 İçeri girdim, dizlerimin üzerine çöktüm ve dedim ki, "Baba, ne demeliyim? Ağzımdan konuş." Bana cevap vermedi. Ormana çıktım, dedim ki, "Baba, ne demeliyim? Sözleri ağzıma koy. Yoksa boşuna gideceğim." Geri döndüm, bana cevap vermedi. İçeri girdim. Bütün gece dua ettim: "Rab, sözleri ağzıma koy." Hiçbir cevap gelmedi.

203 Ertesi sabah karım kalktı. Karım çıkar çıkmaz, Söz (ayağa kalktım), O dedi ki: "Bunu azarlama. Bu Rab'bin elidir." Uh-huh.

Sonra hemen telefona koştum: "Gelemem. Hayır, bu Rab'bin elidir. Yapmam yasaktır." O azarlamanın ne kadar güçlü olduğunu görüyor musunuz? Tanrı, "Bunu yapma, çünkü bu Rab'bin elidir" dediğinde.

204 Şimdi, Musa bir keresinde bir şeyi yapmaması söylendi, ama yine de gidip yaptı. Hatırlıyor musunuz? O yüzden ben—ben gitmedim.

205 Ve size, doktorlar tarafından ölü ilan edilen dört farklı kişinin, dua ve ölüme karşı azarlama sonrasında dirildiğini gösteren ifadeler getirebilirim. Anlıyor musunuz? Orada durup o şeyi azarlıyoruz. Ve eğer Tanrı size bir şey yapma gücü verdiyse, ne yaptığınıza dikkat etseniz iyi olur. Anlıyor musunuz? Dikkatli olsanız iyi olur...O dedi ki, "Yapma..."

206 Şimdi, unutmayın, bu size pek bir şey ifade etmeyebilir, ama benim için bir anlamı vardı. Anlıyor musunuz?

"Bunu azarlama." Gerçekten tatlı, iyi bir Ses (sanırım saat altı buçuk civarıydı, o sabah altı buçuk) dedi ki, "Bunu azarlama. Bu Rab'bin elidir."

Ben de dedim ki, "Teşekkür ederim, Baba. Teşekkür ederim, Rab. Yapmayacağım."

207 Eğer O, "Bunu azarla. Bu, içeri sızan düşmandır." deseydi.

Ben de, "Hadi gidelim." derdim. Ve iş bitmiş olurdu.

208 Finlandiya'daki o küçük çocuk orada yatarken, ölü, ezilmiş, vücudunda tek bir sağlam kemik bile kalmamışken, Rab bunun Şeytan'ın eli olduğunu söyledi, "Onu azarla." dedi.

209 Ve ben dedim ki, "Ölüm, onu tutamazsın. Onu geri getir, bırak gitsin." Orada, ayağa fırladı, vücudunda tek bir kırık kemik bile yoktu. İşte bu, Rab'bin Sözüdür. Rab'bin Sözü bana gelene kadar Rab'bin Sözü'nü kullanamam.

210 Ama Kutsal Yazılarda, Rab'bin Sözü bana bu hasta insanlar için dua etme görevini verdi; size de onlar için dua etme görevini verdi. Şimdi, "imanla edilen dua hastayı iyileştirecektir;" dua edelim, başlarınızı eğin; siz dua ederken O'nun ne diyeceğini görelim.

211 Siz bir Hristiyanısınız, değil mi? İsa'nın sizi iyileştireceğine tüm yüreğinizle iman ediyor musunuz? Midenizde ufak bir rahatsızlık var; yıllardır bununla boğuşuyorsunuz, kardeşim. Şimdi, iman ederseniz iyileşeceksiniz.

212 Şimdi, Rab Tanrı, Sen ona yardım etmezsen bu genç kadın ölecek. Şimdi dua ediyorum, ona baktığımda, ölmesi için hiçbir neden görmüyorum.

Ve ruhumda hissediyorum ki, Rab, şimdi bunu azarlamam Senin izin verdiğin irade: Şeytan, onu bırak!

İsa Mesih'in Adıyla, iyileşsin, bu kiliseye gelsin ve Tanrı'nın yüceliğine tanıklık etsin. Amin.

213 Şimdi, bu kadar basit, hanımefendi, siz iyileşeceksiniz. Buna iman ediyor musunuz kardeş?

Burada, iyileşeceğinize iman ediyor musunuz? Şimdi gidin, ne isterseniz yemeye başlayın...o zaman, iyi olacaksınız.

Şimdi, siz dünyaya bir darbe vurup onu felç etmeyi umuyorsunuz; oysa dünya size bir darbe vurdu ve sizi felç etti. Şimdi, Göğün Tanrısı dünyadan bu darbeyi kaldırdı ve günahların bağışlanmasını sağladı, o aynı İsimle size de günahlarınızın bağışlanmasını sağlayabilir, üzerinizdeki darbeyi kaldırabilir ve sizi iyileştirebilir.

O'nun o kalbi iyi attırabileceğine iman ediyor musunuz? Bunu yaparsanız, iyileşeceksiniz...?...

214 Rab İsa, bu zavallı kadın ömrünün geri kalanını bu sandalyede geçirmek zorunda ve sonra da götürülecek. Ancak biz, Şeytan'ın bu gücünün bu kadından alınmasını istiyoruz. Yaşasın, yürüsün ve eskisi gibi normal olsun. Bunu İsa'nın Adıyla istiyoruz. Amin.

215 İman ediyor musunuz? Bu tamamlanmış bir iş, bitti. Sorun ne? Korkusuzca, hiç...Değil miydi...? Bir zamanlar kanserden iyileştiniz...?...Serbest bırakın, her şeyi İsa'ya verin.

216 Rab İsa, bu kadının üzerine elimi koyuyorum ve hastalığını azarlıyorum. Onun Ruh'tan doğmuş bir Hristiyan olduğunu biliyorum. İsa Mesih'in yüce Adı'nın gücüyle bunu ondan alıyorum. Amin.

217 Rab Tanrı, onun değerli kardeşi için, İsa'nın Adı ile onun kurtuluşunu diliyorum. Buna güven. Amin. Gerçekleşecektir.

218 İyileşmeye hazır mısın evlat? Tamam, O'nun eline geçti.

219 Ey Rab İsa, Senden böyle bahseden bu genç çocuk, kendi şifası için dua ediyor. Senin kulun olarak, İsa Mesih'in Adıyla ellerimi onun üzerine koyuyorum...?...Amin.

Şimdi, herhangi bir...?...şimdi, sadece O'nun Adını çağır. Şimdi, bana değil...?...

220 Tanrı Baba, bir zamanlar annesinin bağrına yaslanan bir oğul gibi, o da onu okşadı ve—ve onunla dua etti ve o henüz mırıldanan küçük bir bebekken onun küçük elini tuttu. Şimdi ise Şeytan, o anneyi bir akıl hastanesine kapattı. Tanrım, o, yaşayan Tanrı'nın kutsal Kilisesi'ne geldi, Tanrı'nın Ruhu'ndan doğmuş bir Kilise'ye, Tanrı'nın Ruhu'nun içinde yaşadığı ve Kendisini tanıttığı bir Kilise'ye. Ve bugün, dua ile, o kadını o hastaneden kurtarıyoruz. İsa Mesih'in Adıyla dua ediyoruz. Amin.

Eve gidin, artık iyileştiniz.

Geldiğin ve anneni sorduğun için teşekkür ederim; işte gerçek bir oğul budur.

221 Bugün sizin kurtuluş gününüzdür. Rab İsa, bu genç kadın için, kocasının kurtuluşu ve kendi boğazının iyileşmesi için, “gel, şimdi iman et” diyen İsa Mesih'in Adıyla bunu alsın, bu iş tamamlanmıştır.

222 Rab, doktorlar söyledi ki, Rab, bu onun vücudunda, gözüne doğru ilerliyor. Bu kadın kurtarılmak için buraya geldi, bu kutsal Kilise dua ederken bu sunak üzerine çıktı, İsa Mesih'in Adıyla onun kurtuluşunu diliyorum, bu bela bedeninden ayrılacak. Bu tamamlanmış bir iş.

Oğlu için bu mendili kutsuyorum. İşitme yetisi ve doğru koşullar kulağına geri gelsin...?...

223 Şimdi Kilise konuşuyor; şimdi Kilise, Mesih'in gizemli Bedeni'dir. Hepimiz sizin için dua ediyoruz. Anlıyor musunuz? Biz—biz artık dünyada olduğumuzu itiraf etmiyoruz. Nereye gideceğimizi merak etmekten bahsetmiyoruz. Yolu bulduk. O Yolda doğduk. Biz Yaşayan

Tanrı'nın Kilisesi'yiz (bir parçası); elbette, dünyanın her yerine dağılmış durumda. Ama bu, onlardan bir gruptur. Bugün, O'nun Adıyla bir araya geliyoruz. O'nun söylediği şeyi yapmak için geliyoruz. Toplantılarımızda onun açıklayamayacağı herhangi bir şey var mı. Hastalar için dua edin, ellerinizi üzerlerine koyun, "imanla edilen dua hastayı iyileştirecektir."

²²⁴ Kalbinizdeki sıkıntı sizden uzaklaşsın. İsa Mesih'in Adıyla, Tanrı'nın bana verdiği göreve itaat ediyorum...?...

60-0925 O GÜN GOLGOTA'DA
Branham Çadırı
Jeffersonville, Indiana A.B.D.

TURKISH

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org